

brat *francišek* 3

*Že od prvega stika s tem
nadvse pomembnim
odkritjem človeštva so
prastare civilizacije ognju
hkrati izkazovale čast in
strahospoštovanje.*

- Hvaljen, moj Gospod, v bratu ognju
- H Gospodu je odšel papež Francišek
- Katehezi OFS za maj in junij
- Študijski dan Frančiškove konferencie
- Dan svetov OFS

- 3 **Urednikova beseda**
- 4 **Frančiškova duhovnost**
Hvaljen, moj Gospod, v bratu ognju
Umrl je papež Frančišek (1936-2025)
- 10 **Naša evangelizacija**
KATEHEZA MAJ 2025
Sestra zemlja kot dar in simbol lepote
KATEHEZA JUNIJ 2025
Tema: Brat Ogenj – Prečiščevala moč Sv. Duha
- 15 **Frančiškov svetni red**
NAPOVEDNIK
Duhovne vaje za Frančiškov svetni red
Dan svetov OFS ljubljanske, koprške
in mariborske pokrajine
Študijski dan Frančiškove konference
- 28 **Iz naših družin**
Novo vodstvo bratov frančiškanov v Sloveniji
Volilni kapitelj KB OFS Ljubljana – Vič
Volilni kapitelj KB OFS Kamnik
Volilni kapitelj KB OFS Brezje
Volilni kapitelj KB OFS Piran
Volilni kapitelj KB OFS Ljubljana – Šiška
- 32 **Živi rožni venec**
Žetev
- 35 **Mladi Frančišku**
Asiška pot z brati kapucini
- 36 **Pravičnost in mir**
OFM – Urad za pravičnost, mir in ohranjanje
stvarstva
- 38 **Korenine in sadovi**
Življenje našega blaženega očeta Frančiška (20)
- 41 **Sveta dežela**
Spoznavanje tradicije koroških postnih prtov
Sveta dežela – Jordanija – Sinaj
Fatima in Kompostela
- 46 **Razvedrilo**
Kako iz domačega mleka naredimo skuto
Nagradna izpolnjevančka

Brat Frančišek – ISSN 1408-0192.
GLASILO FRANČIŠKOVEGA SVETNEGA REDA
(OFS) V SLOVENIJI.

Revija izhaja šestkrat letno.
Spletni arhiv: www.ofm.si/zb/revija_BF

Izdajatelj:
Založba Brat Frančišek, Prešernov trg 4,
SI-1000 Ljubljana, Slovenija, www.ofm.si/zb/

Za založbo:
Miran Špelič OFM

Člani uredniškega odbora:
Janez Papa OFM (odgovorni urednik)
Fani Pečar OFS (glavna urednica)
Jožef Kozel OFS (Naša evangelizacija)
Peter Skoberne OFS (naslovnica)
Metod in Mateja Trajbarič OFS (Frančiškov svetni red)
Prispevke za rubriko OFS pošljite na e-pošto:

revija.bf@fsr.si

Krizostom Komar OFM (ŽRV - Žetev)
Gregor Pavlič OFS (Razvedrilo)
NS FRAMA (Mladi Frančišku)
Emina Mulalić OFS (Pravičnost in mir)
Miran Špelič OFM (Korenine in sadovi, Naše knjige)
Peter Lavrih OFM (Sveta dežela)

Logotip rubrik:
Aleš Porenta

Fotografije:
Internet, arhiv revije BF, Unsplash

Oblikovanje in priprava:
Založba Brat Frančišek

Tisk: ABO Grafika d.o.o., Ljubljana

Naklada: 2.500

Naslov uredništva:
Ul. škofa Maksimilijana Držečnika 7, SI-2000 Maribor
tel.: 02-22-85-113
E-mail: revija.brat.francisek@ofm.si

Rokopisov in slik ne vračamo.
Revija se vzdržuje s prostovoljnimi prispevki.

Člani FSR nakazujte prispevke na:
Narodni svet FSR Slovenije,
Prešernov trg 4,
SI-1000 Ljubljana
TRR SI56 0430 2000 3307 102, NOVA KBM d.d.;
sklic na 00 700-25.

ali

Člani ŽRV nakazujte prispevke na:
Založba Brat Frančišek,
Prešernov trg 4,
SI-1000 Ljubljana
TRR SI56 6100 0001 2574 166, Delavska hranilnica d.d.;
sklic na 00 700-25.

Glasilo izhaja z dovoljenjem cerkvenih oblasti.

Gospod naj ti podari mir!

Letošnje praznovanje Velike noči je bilo ob postnem spremljanju boleznih papeža Frančiška in njegovem pozdravu z balkona na velikonočno nedeljo zelo zmagoslavno. Naslednji dan pa je vest o njegovi smrti pretresla vse. Kot bi nas še zadnjič hotel potrditi v veri v vstajenje, v zavesti, da nas je Gospod odrešil. V tednu pred nedeljo božjega usmiljenja smo se pripravljali na njegov pogreb, da bi vendarle uvideli, da je Gospod usmiljen. Usmiljenje bi lahko poimenovali za osrednjo misel pontifikata papeža Frančiška. Iz usmiljenja se kaže gorečnost naše vere.

Brat ogenj, ki ga je sv. Frančišek opeval v svoji Hvalnici stvarstva, je našel mesto v tokratni številki revije. Ogenj je lahko zelo koristen, a tudi zelo nevaren.

Pred vami so nove kateheze OFS za maj (o sestri Zemlji) in za junij (o bratu ognju).

Za nami je dan svetov OFS vseh treh pokrajin, preberite in pogledajte, kako je bilo. Tudi študijski dan Frančiškove konference je poživil ogenj vere.

Minuli meseci so prinesli tudi nekaj volilnih kapitelj, tako imamo novo vodstvo bratje frančiškani pa tudi mnogo krajevna bratstva OFS.

Ne prezrite nove Žetve, k povezuje Živi rožni venec, pomembno orodje za vzdrževanje goreče molitve za nove duhovne poklice.

Svetodeželska rubrika odstira skrivnostne tančice koroških postnih prtov in vabi na romanja.

Pozabljene spretnosti pa prinašajo okusen recept za pripravo domače skute.

Vsem želim prijetno branje!

Vse dobro!
br. Janez Papa

Leta 2025 v rubriki **Frančiškova duhovnost spremljamo razmišljanja ob 800-letnici Hvalnice stvarstva ali Sončne pesmi sv. Frančiška Asiškega.**

Hvaljen, moj Gospod, v bratu ognju

Hvaljen, moj Gospod, v našem bratu ognju, v katerem nam noč razsvetljuješ; lep je in vesel in krepak in močan.

Ogenj, pojem, ki človeštvo že tisočletja navdaja s prijetnim občutkom toplote, svetlobe, varnosti, udobja in domačnosti. Slednje velja za primere človekovega popolnega nadzora nad to čudežno, na trenutke čarobno stvaritvijo narave.

Ogenj spremlja človeštvo že več milijonov let. Najbrž mu ga je predstavila kar narava sama v obliki izbruhov požarov ob različnih naravnih pojavih. Udar strele ali izbruh vulkana sta že od nekdaj tlela nenadzorovan ogenj, kar strokovno imenujemo požar. Ti so že od samega začetka zavedanja človeštva v ljudeh in živih bitjih vzbujali boj za preživetje. V daljni zgodovini se je tak boj največkrat za človeka slabo končal in edina rešitev je bila beg pred ognjem, ne pa neposredno spopadanje.

Že od prvega stika s tem nadvse pomembnim odkritjem človeštva so prastare civilizacije ognju hkrati izkazovale čast in strahospoštovanje. V antični Grčiji so negovali »večni ogenj«, kar samo potrjuje, kako pomemben je bil zanje v tistih časih. Z uporabo ognja je hrana postala okusnejša, ljudje so se hitro in učinkovito ogreli ob mrzlih nočeh ter posušili ob hudih

nalivih. Prav tako jih je ogenj obvaroval pred napadi divjih bitij. Pred več kot 200 leti je bil ogenj ključen za začetek in vzpon industrijske dobe.

Slovar slovenskega knjižnega jezika razlaga, da je ogenj pojav, pri katerem snov oddaja svetlobo in toploto ob spajanju s kisikom, pri čemer nastajajo tudi dimni plini. Za gorenje morajo biti izpolnjeni trije pogoji: vnetljiva snov, kisik in toplota, kar se v gasilstvu pojmuje kot tri stranice požarnega trikotnika. Ko je neka vnetljiva snov izpostavljena viru toplote, tj. temperaturi, višji od temperature vžiga te snovi, v kombinaciji

z zadostno količino vira kisika poteče proces oksidacije in snov zagori. Če enega od elementov požarnega trikotnika odvzamemo, ogenj ugasne, kar daje osnovo za gašenje požara.

S požari se je človeštvo od nekdaj srečevalo. Najprej v naravi ob naravnih pojavih (nevihte, izbruhi vulkanov, suše), kasneje pa, ko so ljudje začeli obdelovati les in druge gorljive materiale za prva grajena bivališča. Z oblikovanjem prvih naselij se je povečala nevarnost nastanka požarov, katerih posledice so bile katastrofalne, zato so se bili ljudje primorani soočiti z ognjem in ga omejiti.

Glede na ohranjene zapise sega prvi organizirani boj proti ognjenim zubljem v čas rimske dobe. Takrat so požarno stražo in posredovanje v primeru požarov izvajali ti. *Vigiles Urbani*, neke vrste mestni čuvaji, ki so ponoči skrbeli za mir po mestnih ulicah. Za spopadanje s požari so največkrat uporabljali le vedra, preproste sekire in večje mokre krpe. V srednjem veku organiziranih skupin v boju proti požaru niso poznali. V večjih mestih je nočni čuvaj v primeru požara z zvonjenjem prebudil prebivalce, ki so nato gasili s preprostimi pripomočki. Šele v 17. stoletju zasledimo prve zametke poklicne gasilske službe v Evropi, prednice današnje. Mejnik naj bi leta 1666 predstavljal veliki požar Londona. Danes se gasilci ob dobri opremljenosti, znanju in izurjenosti učinkovito kosamo s požari. K temu pripomoreta tudi požarna preventiva in splošna ozaveščenost o nevarnostih ognja.

Ne glede na vse pa ogenj združuje in nas uči sodelovanja. Bodisi ob domačem ognjišču, ob prijetni družbi najdražjih, bodisi v neželenih situacijah in nevarnostih, ko je potrebno sodelovanje ne le enote gasilcev, ampak celotne skupnosti. Na intervenciji gasilci vedno delujemo kot ekipa za uresničitev skupnega cilja: reševanje ljudi, živali in premoženja ter varstvo okolja. Uči nas povezovanja, kako lahko vsak posameznik, ne le gasilec, z majhnimi dejanji pomembno prispeva k skupnemu dobremu.

Okoli ognja se bo tudi jutri vrtel svet, zato odgovorno in pazljivo ravnajmo z njim ter ga ne podcenjujmo, saj: "Ogenj ni igrača!" Ostanite varni in povezani. Z gasilskim pozdravom: Na pomoč! - Vsak dan in vsako noč!

Janez Mlinarič, višji gasilec

Umrl je papež Francišek (1936-2025)

Življenjepis papeža Franciška

Jorge Mario Bergoglio, član Družbe Jezusove, se je rodil 17. decembra 1936 v Argentini. Leta 1998 je postal nadškof v glavnem mestu Buenos Aires, 2001 pa kardinal. 13. marca 2013 je bil izvoljen za 266. papeža Katoliške cerkve. Petrov sedež je tako zasedel prvi jezuit in Neevropejec. Izbral si je ime Francišek.

Rodil se je v Buenos Airesu staršem italijanskega rodu. Študij kemije je končal z diplomom. V Villa Devotu je vstopil v bogoslovje, 11. marca 1958 pa v noviciat v Družbi Jezusovi. Humanistične študije je leta 1963 končal v Čilu. 1964–1965 je poučeval književnost in psihologijo, 1967–1970 pa je v San Miguelu študiral teologijo. Duhovniško posvečenje je prejel 13. decembra 1969.

31. julija 1973 je bil izvoljen za provinciala argentinskih jezuitov; to službo je opravljal do leta 1979. Leta 1980 je bil premeščen v San Miguel, kjer je bil šest let rektor semenišča. Obenem je bil župnik v kraju San José v škofiji San Miguel. Marca 1986 je odšel na študij v Nemčijo. Po vrnitvi v domovino je bil v Cordobi duhovni voditelj in spovednik.

20. maja 1992 je bil imenovan za pomožnega škofa v Buenos Airesu, posvečenje v tamkajšnji stolnici pa je prejel 27. junija 1992. Za nadškofa pomočnika iste nadškofije je bil imenovan 3. junija 1997. Ob smrti kardinala Antonija Quarracina je 28. februarja 1998 postal krajevni nadškof. Hkrati je bil tudi ordinarij za vernike vzhodnega katoliškega obreda, ki so prebivali v Argentini in niso imeli stika s svojim škofom.

Papež Janez Pavel II. (1978–2005) ga je 21. februarja 2001 imenoval za kardinala. V letih 2005–2011 je bil predsednik Argentinske škofovske konference. Odločno se je zavzemal za kulturo življenja in nasprotoval evtanaziji.

Kardinal Bergoglio je v rimski kuriji opravljal različne službe. Bil je član Kongregacije za kler, Kongregacije za bogoslužje in disciplino zakramentov, Kongregacije za ustanove posvečenega življenja in družbe apostolskega življenja, Komisije za Latinsko Ameriko in Papeškega sveta za družino.

Kardinali so kardinala Jorgeja Maria Bergoglia 13. marca 2013 v petem krogu glasovanja izvolili za 266. rimskega škofa in pastirja vesoljne Cerkve. Izbral si je ime Francišek.

8. decembra 2015 je razglasil izredno jubilejno leto usmiljenja, ki ga je z zapiranjem svetoletnih vrat bazilike sv. Petra slovesno sklenil 20. novembra 2016, na nedeljo Jezusa Kristusa, Kralja vesoljstva.

Kmalu po izvolitvi je papež Francišek napovedal reformo rimske kurije, imenoval zbor svetovalcev kardinalov, ki mu pri tem opravilu pomagajo, ter z dvema motuproprijema omogočil poenostavljen postopek za ugotavljanje ničnosti zakonske zveze.

12. februarja 2016 se je kot prvi rimski škof po razkolu iz leta 1054 srečal s patriarhom Kirilom I. na letališču v Havani na Kubi.

31. oktobra in 1. novembra 2016 je sveti oče Francišek opravil apostolsko potovanje na Švedsko. Povod obiska je bila skupna luteransko-katoliška spominska slovesnost ob 500. obletnici reformacije.

V soboto, 13. maja 2017, je papež Francišek na trgu pred fatimsko baziliko ob praznovanju stoletnice Marijinih

prikazovanj v Fatimi daroval slovesno sveto mašo, med katero je za svetnika razglasil Franciška in Jacinto Marto, preprosta otroka, ki se jima je 13. maja 1917 prikazala Božja Mati.

28. oktobra 2017 je sveti oče v Rimu nagovoril več kot 350 udeležencev srečanja Komisije škofovskih konferenc Evropske unije (COMECE) pod geslom (Re)thinking Europe.

1. marca 2018 se je papež Francišek v okviru obiska ad limina apostolorum srečal s slovenskimi škofi. Škofje so se pridružili papežu Francišku pri jutranji sveti maši v kapeli doma sv. Marte, nato pa jih je sprejel v zasebno avdienco. Ljubljanski nadškof metropolit in predsednik SŠK msgr. Stanislav Zore se je v imenu škofov zahvalil za podporo, ki jo papež Francišek izkazuje slovenskim katoličanom in Cerkvi v Sloveniji. Obenem je papeža seznanil z najpomembnejšimi izzivi, s katerimi se škofje soočajo pri svojem delu: s sekularizacijo, nerešenimi vprašanji med Cerkvijo in državo, pomanjkanjem duhovnih poklicev, izzivom dela z mladimi v luči prihodnje sinode škofov ter podporo družinam in krščanskim zakoncem. Škofje so papežu predstavili delo Cerkve na karitativnem področju ter na področju vzgoje in izobraževanja. Posebej so izpostavili prizadevanja Cerkve za pravico staršev,

da svoje otroke vzgajajo v skladu s svojo vero in prepričanjem.

Papež Francišek je 30. maja 2018 sprejel predsednika RS Boruta Pahorja, ki se je udeležil dobrodelnega dogodka v podporo delovanju misijonarja Pedra Opeke. Sveti oče je izrazil hvaležnost Monaku, ki je Opeki na Madagaskarju pomagal zgraditi trideset šol, in Sloveniji, ki je glede na število prebivalcev najpomembnejša podpornica misijonarjevega humanitarnega dela.

Od 21. do 26. avgusta 2018 je v Dublinu na Irskem potekalo deveto svetovno srečanje družin pod geslom Evangelij družine: veselje za svet. Slovesno sklepno sveto mašo je 26. avgusta v parku Phoenix v Dublinu daroval papež Francišek.

Od 3. do 28. oktobra 2018 je v Vatikanu potekalo petnajsto redno generalno zasedanje škofovske sinode na temo Mladi, vera in razločevanje poklicanosti. Izbrana tema je izraz pastoralne skrbi Cerkve za mlade in nadaljuje smernice zadnjega predsinodalnega zasedanja in posinodalne apostolske spodbude Amoris laetitia.

Papež Francišek je od 23. do 28. januarja obiskal Panamo, kjer se je udeležil 34. svetovnega dneva mladih.

Od 6. do 27. oktobra 2019 je papež Francišek vodil posebno zasedanje ško-

fovske sinode o Panamazoniji na temo Amazonija, nove poti za Cerkev in za celostno ekologijo.

27. marca 2020 je papež Frančišek zaradi izrednih razmer, ki jih je povzročila pandemija covid-19, katoličane po vsem svetu povabil, naj se mu pridružijo pri adoraciji Najsvetejšega zakramenta. Papež je vodil bogoslužje Božje Besede in adoracijo Najsvetejšega ter nato podelil blagoslov urbi et orbi, mestu in svetu, z možnostjo prejema popolnega odpustka. Papež Frančišek je med molitvijo na praznem Trgu sv. Petra po prebranem evangeliju o viharju na morju iz Markovega evangelija razmišljal o viharju sedanjega časa in o tem, kako nas Gospod sredi našega viharja vabi, naj prebudimo in poživimo solidarnost ter upanje.

Papež Frančišek je 3. oktobra 2020 podpisal okrožnico Fratelli tutti o bratstvu in družbenem prijateljstvu, ki sta poti za graditev boljšega sveta, bolj pravičnega in mirnega, s prizadevanjem vseh ljudi in institucij. V njej je ponovno odločno izrečen »ne« vojni in globalizaciji brezbriznosti.

Z apostolskim pismom Patris corde, ki je izšlo na praznik Brezmadežne, 8. decembra 2020, se je sveti oče Frančišek spomnil 150. obletnice razglasitve sv. Jožefa za zavetnika vesoljne Cerkve, zato je do 8. decembra 2021 potekalo posebno leto sv. Jožefa.

Ob peti obletnici objave apostolske spodbude Amoris Laetitia – o lepoti in veselju družinske ljubezni je papež Frančišek 19. marca 2021 začel leto družine Amoris Laetitia, ki ga je sklenil 26. junija 2022 na 10. svetovnem srečanju družin v Rimu.

Sveti oče Frančišek je sklical izredno (2014) in redno (2015) zasedanje ško-

fovske sinode o posredovanju vere v družini, v oktobru leta 2018 sinodo o poklicanosti mladih pod geslom Mladi, vera in razločevanje poklicanosti ter leta 2018 sinodo o Amazoniji, ki je potekala leta 2019. Med letoma 2021 in 2024 je potekala škofovska sinoda z geslom Za sinodalno Cerkev: občestvo, soudeležba, poslanstvo, ki jo je sveti oče Frančišek razglasil 24. aprila 2021. Posebnost zadnje sinode je njen začetek na škofijski oziroma lokalni ravni, ki vključuje sodelovanje Božjega ljudstva. Slovesno odprtje je potekalo med 9. in 10. oktobrom 2021 v Rimu ter 17. oktobra 2021 v vsaki lokalni Cerkvi oziroma škofiji. Oktober 2023 je bil temeljni mejnik obhajanja 16. splošnega rednega zasedanja škofovske sinode, sledilo je obdobje uresničevanja sklepov.

Papež Frančišek je 19. marca 2022 podpisal apostolsko konstitucijo o rimski kuriji in njenem služenju Cerkvi in svetu z naslovom Praedicate evangelium. Ob invaziji Ukrajine s strani Ruske federacije je sveti oče pozval vse škofe sveta, da 25. marca 2022 skupaj z njim opravijo dejanje posvetitve Rusije in Ukrajine Marijinemu brezmadežnemu srcu.

V letu 2023 je papež Frančišek objavil apostolski konstituciji Laudate Deum (4. oktober 2023) in In Ecclesi-

arum Communione (6. januar 2023), apostolsko spodbudo C'est la confiance (15. oktober 2023) ter apostolsko pismo Sublimitas et miseria hominis (19. junij 2023).

Papež Frančišek je 24. decembra 2024 med posebnim obredom odprl sveta vrata bazilike sv. Petra ter tako slovesno začel jubilejno sveto 2025. Zbrani verniki so v procesiji stopili skozi vrata v baziliko sv. Petra, kjer je papež daroval polnočno sveto mašo.

Papež Frančišek je v svojem pontifikatu na desetih konzistorijih imenoval 163 novih kardinalov. Kardinalski zbor šteje 252 kardinalov, od katerih je 138 volivcev. V kardinalskem zboru so kardinali iz 94 različnih držav.

Papež Frančišek je od izvolitve opravil 87 apostolskih potovanj: 40 po Italiji in 47 v druge države, napisal štiti okrožnice (Lumen fidei, 2013; Laudato si', 2015; Fratelli tutti, 2020; Dilexit nos, 2022), izdal sedem apostolskih spodbud (Evangelii Gaudium, 2013; Amoris laetitia, 2016; Gaudete et exsultate, 2018; Christus vivit, 2019; Querida Amazonia, 2020; Laudate Deum, 2023; C'est la confiance, 2023) in 56 motuproprijev.

Povzetek in izpostavljenja dejstva:

Izvolitev in ozadje: Jorge Mario Bergoglio, rojen 1936 v Argentini, je bil leta 2013 izvoljen za 266. papeža, prvi jezuit, ki je prevzel vodstvo Katoliške Cerkve, in izbral ime Frančišek.

Duhovna in akademska pot: Pred svojo izvolitvijo je opravljal različne duhovne in akademske naloge – od študija kemije in humanistike do duhovniškega posvetenja ter poučevanja in duhovnega vodenja, kar je oblikovalo njegovo pastoralno službo.

Papeške reforme in apostolske pobude: Po izvolitvi je takoj začel reformirati rimsko kurijo, vzpostavil svetovalni zbor kardinalov in izdali več motu proprio, enciklik ter apostolskih spodbud, s čimer je poskušal poenostaviti cerkvene postopke in okrepiti pastoralno delovanje.

Mednarodne poti in ekumenski dialog: Papež Frančišek je opravil 87 apostolskih potovanj – tako znotraj Italije kot po svetu, med drugim se je srečal z moskovskim patriarhom Kirilom, obiskal Švedsko, Panamo in druge države, s čimer je krepil medverski dialog in globalno sodelovanje.

Usmeritev k družbenim in pastoralnim izzivom: Njegovo vodstvo je zaznamovano s poudarkom na kulturi življenja, obrambi družinskih vrednot ter v skrbi za stvarstvo, kar je izrazil v številnih pobudah, sinodah in sporočilih, usmerjenih v pravičnejšo in sočutnejšo družbo. Cerkev je spodbudil, da okrepi sinodalno pot delovanja in v ta namen tudi reformiral rimsko kurijo.

Vir: <https://katoliska-cerkev.si/zivljenjepispokojnega-papeza-franciska>
Foto: Vatican News

Leta od 2023 do 2026 so namenjena slavljenju petih osemstoletnic, ki so povezane s svetim Frančiškom. Letos mineva 800 let od nastanka Hvalnice stvarstva ali Sončne pesmi sv. Frančiška Asiškega.

KATEHEZA ZA MESEC MAJ 2025

Sestra zemlja kot dar in simbol lepote

Hvaljen, moj Gospod, v naši sestri zemlji, ki nas kakor mati hrani in nam gospodinji in prinaša različno sadje in pisane rože z zelenjem.

Uvodna pesem:

Pesem: Res je prijetno

Svetopisemski odlomek:

Psalm 104,24 „Kako številna so tvoja dela, Gospod! Vsa si jih z modrostjo naredil, zemlja je polna tvojih stvaritev.“

Vsebina in razlaga:

Sv. Frančišek

Kako topla je beseda zemlja, kako velika je ljubezen Stvarnika, ki nam jo je zaupal za naše otroke. Hvala Bogu, ki nam je zaupal ta lepi planet, da mu pomagamo preživeti. Kako veliko ljubezen so imeli naši predniki, ki so skrbeli za rodno grudo. Ljubezen do zemlje so nam vcepili in tudi ljubezen do slovenskega jezika.

Zemlja je dar, ki nam ga je Bog podaril kot simbol lepote, rodovitnosti in življenja. V njej se razodeva Božja modrost in ljubezen do stvarstva. Naša

naloga je, da jo spoštujemo, varujemo in prepoznavamo kot dar, ki ga ne smemo jemati kot samoumevna.

Sveti Frančišek Asiški je globoko doživel povezanost z naravo. V svoji Hvalnici stvarstva je zemljo poimenoval „sestra“, saj nam daje hrano, oporo in nas uči Božje dobrote. Njegov zgled nas spodbuja, da naravo doživimo kot sveto, kot odsev Božje ljubezni do človeka.

Zemlja nas hrani – njeni sadeži omogočajo naše preživetje. Hkrati nas hrani tudi lepota narave, ki nahrani naš duh in osveži naše čute. Lepota stvarstva je kot hrana za oči, tako kot zemlja daje hrano za telo. Zato je pomembno, da se ne navzamemo zasičenosti in neobčutljivosti, temveč da znamo hvaležno sprejemati njene darove.

Eno izmed najlepših hvalnic (vsaj zame) slovenski zemlji in jeziku z naslovom Nebesa pod Triglavom pa je napisal največji slovenski pripovednik Ivan Cankar (1876–1918), v svoji povesti Kurent

(1909): »O domovina, ko te je Bog ustvaril, te je blagoslovil z obema rokama in je rekel: ‘Tod bodo živeli veseli ljudje!’ Skopo je meril

lepoto, ko jo je trosil po zemlji od vzhoda do zahoda; šel je mimo silnih pokrajin, pa se ni ozrl nanje – puste leže tam, strmé proti nebu s slepimi očmi in prosijo milosti. Nazadnje mu je ostalo polno prgišče lepote; razsul jo je na vse štiri strani, od štajerskih goric do strme tržaške obale ter od Triglava do Gorjancev, in je rekel: ‘Veseli ljudje bodo živeli tod; pesem bo njih jezik in njih pesem bo vriskanje!’ Kakor je rekel, tako se je zgodilo. Božja setev je pognala kal in je rodila – vzrasla so nebesa pod Triglavom. Oko, ki jih ugleda, ostrmi pred tem čudom Božjim, srce vztrepeče od same sladkosti; zakaj goré in poljane oznanjajo, da je Bog ustvaril paradiž za domovino veselemu rodu, blagoslovljenemu pred vsemi drugimi.

Vse, kakor je rekel, se je zgodilo; bogatejši so pač drugi jeziki; pravijo tudi, da so milozvočni in bolj pravi za vsak-

danjo rabo – ali slovenska beseda je beseda praznika, petja in vriskanja. Iz zemlje same

zveni kakor velikonočno potrkavanje in zvezde pojo, kadar se na svoji svetli poti ustavijo ter se ozro na čudežno deželo pod seboj. Vesela domovina, pozdravljena iz veselega srca.« Koliko ljubezni, občudovanja, lepote, ponosa in hvaležnosti lahko najdemo v tem odlomku.

Zemlja je kot lepa nevesta, ki za okras ne potrebuje draguljev, ki jih je obdelal človek, temveč je zadovoljna z zelenjem svojih travnikov, zlatim peskom svojih morskih obal in dragocenimi kamninami planin. Ne pozabimo, da se zemlja veseli naših bosih korakov in se vetrovi želijo igrati z našimi lasmi.

Koliko božje dobrote nam podarja ta sveta zemlja, ki nam jo je Bog podaril. Koliko upanja da kmetu, ko poseje in posadi svoje pridelke. Koliko upanja in molitve nam naklanja, ko molimo za lepo vreme, za sadove našega dela, za vero, ki nam daje upanje na lepši jutri.

Hvala dobri Boga, da si nam zaupal ta lepi planet in nam dal sv. Frančiška, da v Zemlji najdemo našo sestro, našo Mater.

Ekonomija in dojemanje zemlje:

V današnjem svetu pogosto pozabljamo, da je zemlja omejen vir, ne zgolj predmet izkoriščanja. Naš odnos do nje mora biti odgovoren – tako v vsakdanjem življenju kot tudi v ekonomiji. Če zahtevamo jagode v decembru, podpiramo potratnost in brezbriznost do naravnih ciklov. Spoštovanje zemlje pomeni sprejemanje njenih ritmov in življenja v skladu z njenimi zakonitostmi.

Papež Frančišek v encikliki Laudato Si opozarja na pomen celostne ekologije, ki vključuje povezanost med človekom, zemljo in ekonomijo. Če dojemamo zemljo le kot vir dobička, jo izkoriščamo

in uničujemo prihodnost naših otrok. Resnično spoštovanje zemlje pomeni skrb za njeno zdravje in rodovitnost tudi za prihodnje generacije.

Povezava med človekom, zemljo in naravnimi cikli:

Naš odnos do zemlje ni zgolj fizičen, ampak tudi duhoven. Človek je ustvarjen, da živi v povezanosti z naravo, ne da jo izkorišča brez meja. Narava ima svoj ritem – dnevi in noči, letni časi, cikli rasti in počitka. Če živimo v harmoniji s temi cikli, občutimo notranji mir in duhovno polnost.

Sveti Frančišek je razumel, da človek ni gospodar stvarstva, temveč njegov oskrbnik. Z zaupanjem je sprejemal Božjo voljo in cenil vsak trenutek življenja v naravi. Njegov zgled nas vabi k ponižnosti in sprejemanju Božje volje v naravnih ciklih.

Zasičenost in neobčutljivost čutov:

Današnja družba nas pogosto zapelje v stanje zasičenosti – preveč informacij, preveč hrane, preveč umetnih užitkov. Zato postanemo neobčutljivi za lepoto, ki nas obdaja. Ne vidimo več čudeža narave, ne čutimo več hvaležnosti za hrano, ki jo imamo.

V postu in preprostosti lahko ponovno odkrijemo resnično vrednost Božjih darov. Manj pomeni več – manj umetnih užitkov pomeni več občutljivosti za resnično lepoto. Vzemimo si čas za tišino, opazovanje narave in hvaležnost za preproste stvari.

Osebna vprašanja ali vprašanja po skupinah za premišljevanje:

Kako lahko v svojem vsakdanjem življenju pokažem spoštovanje do ze-

mlje in njenih darov? Ali znam uživati v preprostosti in ceniti naravne ritme življenja? Kako lahko zmanjšam svoj vpliv na okolje in se izognem nepotrebnemu potrošništvu? Kaj mi pomeni hvaležnost za hrano in za lepoto, ki me obdaja? Kako lahko posnemam zgled svetega Frančiška Asiškega pri skrbi za stvarstvo? Odgovore si med seboj podelimo.

Naloga za bratstva:

Dogovorite se za ekološko akcijo – zasadite drevo, pomagajte pri čiščenju narave ali organizirajte dogodek ozaveščanja o skrbi za okolje. Bratstvo se skupaj fotografira pri izbrani dejavnosti in fotografijo pošlje na joze.kozel@gmail.com s pripisom imena bratstva.

Hvala vam že vnaprej za vašo skrb za našo skupno sestrico Zemljo!

Sklepna pesem:

Pesem: O moj gospod bodi zahvaljen. Hvaljen bodi, Gospod, za sonce, ki greje, za veter, ki poje, za zemljo, ki rodi, za vodo, ki daje, življenje vsem nam.

Sklepna molitev:

Gospod, hvala Ti za dar zemlje, za njeno lepoto in rodovitnost. Naj nikoli ne pozabimo, da je tvoj dar, ki ga moramo varovati in spoštovati. Pomagaj nam, da bomo živeli v povezanosti z njo, jo cenili in varovali za prihodnje rodove. Naj bomo odgovorni oskrbniki tvoje stvaritve in naj vedno iščemo pot preprostosti in hvaležnosti. Po Kristusu, našem Gospodu. Amen.

Naj nam ta kateheza pomaga poglobiti odnos do zemlje, ljudi in Boga ter nas vodi k odgovornemu in hvaležnemu življenju v skladu z Božjim načrtom!

KATEHEZA ZA MESEC JUNIJ 2025

Tema: Brat Ogenj – Prečiščevala moč Sv. Duha

Iz hvalnice stvarstva

»Hvaljen, moj Gospod, po bratu Ognju, s katerim razsvetljuješ noč. Lep je in veder, mogočen in močan.«

Uvodna pesem:

Pesem: Pridi, Sveti Duh

Pridi Sveti Duh, pridi Sveti Duh, pridi in prebivaj v meni Sveti Duh.

Svetopisemski odlomek: Apostolska dela 2,1–4

Ko je prišel binškoštni dan, so bili vsi zbrani na istem kraju. Nenadoma je nastalo z neba šumenje, kot bi se bližal silovit vihar, in napolnil je vso hišo, kjer so sedeli. Prikazali so se jim jeziki, kakor

da bi bili iz ognja, razdelili so se in se usedli na vsakega izmed njih. Vsi so bili napolnjeni s Svetim Duhom.

Vsebina in razlaga:

Binškoštni niso le spomin na dogodek v zgodovini Cerkve, ampak trenutek, ki se vedno znova želi zgoditi tudi v nas. Sveti Duh ni nevidna meglica, ampak **Ogenj**, ki **čisti, razsvetljuje, greje in vžiga**. V njem se poraja novo življenje, nova moč, nova zmožnost ljubezni in pričevanja.

Binškoštni nas vabijo, da **živimo po Duhu**, kar pomeni, da dovolimo Božjemu ognju, da nas **prečisti napuha, strahu, brezbriznosti** in nas napolni z **veseljem, pogumom in svetlobo**.

Tako kot **brat Ogenj** v Hvalnici stvarstva sv. Frančiška – „lep, veder, mogočen in močan“ – tudi Sveti Duh **ni udoben, ampak močan**. On je tisti, ki preoblikuje naša srca, nas usposobi za bratstvo in skupnost ter zares prenovi obraz zemlje.

Simbolika ognja in Svetega Duha:

Ogenj – prečiščuje: Sveti Duh nas notranje čisti. Kje potrebujem prečiščenje v svojem življenju, da bom bolj podoben Kristusu?

Ogenj – greje: Ali sem vir toplote, razumevanja in ljubezni za druge? Ali pa sem hladen, oddaljen, brezbrizen?

Ogenj – razsvetljuje: Ali dovoljujem Svetemu Duhu, da mi pokaže pot, resnico in življenje?

Ogenj – vžiga: Sem odprt za poslanstvo? Ali je v meni še gorečnost za Boga in ljudi?

Osebna vprašanja ali vprašanja za skupine:

- ☞ Kako v svojem življenju doživljam moč Svetega Duha?
- ☞ Ali čutim kdaj Božjo toplino, ki me tolaži, ali ognjeno moč, ki me vznemirja k spremembi?
- ☞ Kje v svojem življenju najbolj potrebujem, da me Sveti Duh prečisti?
- ☞ Sem pripravljen/-a dovoliti Svetemu Duhu, da vodi moje misli, besede in dejanja?
- ☞ Kako lahko postanem orodje miru, ljubezni in edinosti – v duhu Binkošti?

Naloga za bratstva:

Duhovna vaja "brat Ogenj"
Vsak član bratstva doma prižge svečo v tišini in moli:

»Sveti Duh, pridi in vžgi v meni ogenj tvoje ljubezni.«

Nato lahko vsak deli, kaj v njem želi Sveti Duh „prečistiti“, kaj „ogreti“ in kam ga kliče, da „sveti“.

Fotografija ognja: Posameznik ali bratstvo naj fotografira simboličen ogenj (npr. svečo, kres, lučko) in doda kratko misel, kje želi biti luč v svetu. Fotografije pošljite na naslov joze.kozel@gmail.com s pripisom imena bratstva.

Sklepna pesem:

Vlij mi ogenj v srce, da bom svetil.

Sklepna molitev:

Molitve k Svetemu Duhu

Pridi, Sveti Duh, v moje srce.
Očisti me vsega, kar me ovira, da bi živel/-a v ljubezni.

Osvetli mojo pot, da bom hodil/-a za Jezusom.

Ogřej me, da ne bom brezbrizen/-na do bratov in sester.

Vžgi me, da bom tvoje orodje v svetu, ki hrepeni po luči.

Po Kristusu, našem Gospodu. Amen.

Naj nam ta kateheza pomaga poglobiti odnos do zemlje, ljudi in Boga ter nas vodi k odgovornemu in hvaležnemu življenju v skladu z Božjim načrtom!

NAPOVEDNIK

19.–22. junij 2025

**FRANČIŠKOVA LIKOVNA
USTARJALNICA –
HVALJEN MOJ GOSPOD**

Dom Nazaret v Nazarjah
Samostanska pot 50, 3331 Nazarje

od četrtega zvečer do nedelje popoldan

Ob 800-letnici nastanka Hvalnice stvarstva vas vse, ki sta vam je blizu sv. Frančišek Asiški in likovno ustvarjanje, v imenu Frančiškove konference Slovenije vabimo na duhovnoustvarjalne dneve.

Prispevek za bivanje: 120, 00 EUR
FRAMA/drugi mladi: 100,00 EUR
Pripravljalna ekipa: p. Andraž Arko,
Tatjana Hudomalj, s. Tina Dajčer
Informacije in prijave:
tatjana.hudomalj@rkc.si
ali 041 203 008

Mir in vse dobro! s. Tina z ekipo

25. junij 2025

**NARODNO SREČANJE OFS
romanje na svete Višarje, 33018 Trbiž**

Duhovne vaje za Frančiškovo svetni red

Hvalnica stvarstva

Z hvaležnostjo se oziram na dneve, ki smo jih skupaj preživeli pri bratih minoritih v Piranu, kjer so duhovne vaje postale prostor milosti, miru in Božje bližine.

Posebna zahvala gre voditelju duhovnih vaj p. Janezu Šamperlu, ki nas je modro vodil po poti poglobljanja vere in razumevanja Božje navzočnosti v stvarstvu.

Hvala vsakemu posebej, da ste s svojo prisotnostjo soustvarjali to lepo druženje – hvaležni smo za odprta srca, za pogovore, tišino, molitev in smeh.

Tema duhovnih vaj je bila „Hvalnica stvarstva“, pesem sv. Frančiška Asiškega, ki že stoletja prebujata srca za lepoto stvarstva in vabi k preprostemu občudovanju vsega, kar je. V vsakem sončnem zahodu, v vetru, v vodi, v ognju in zemlji – sv. Frančišek prepozna bratstvo z vsem, kar je ustvarjeno.

V tej pesmi ni samo hvaležnost – je povabilo, da postanemo del te hvalnice, da živimo preprosto, z odprtim srcem, z očmi, ki vidijo Boga tudi v najmanjših stvareh.

Naj to, kar smo doživeli, ne ostane le v teh dneh, ampak naj nas spremlja v vsakdan: da bomo tudi mi, vsak po svojih zmožnostih, peli svojo hvalnico Stvarniku – s svojim življenjem, dejanji in ljubeznijo do vsega živega.

Bog daj, da bi zmogli ostati preprosti in hvaležni.

br. J.K.

Foto: br. Mirko Potočnik

Dan svetov OFS ljubljanske, koprške in mariborske pokrajine

Najvišji, vseмогоčni, dobri Gospod, tebi hvala, slava in čast

(Frančišek Asiški: Hvalnica stvarstva)

Dan svetov PB Ljubljana

8. marca 2025 je bilo še posebej lepo v Ljubljanski cerkvi sv. Frančiška Asiškega in Frančiškanskem samostanu Ljubljana, v cerkvi sv. Cecilije in kapucinskem samostanu v Celju ter v frančiškanskem samostanu sv. Ane v Kopru, kjer smo se zbrali člani svetov ljubljanske, mariborske in koprške pokrajine na »dnevu svetov«. **Rdeča nit je bila Hvalnica stvarstva ali Sončna pesem Frančiška Asiškega, saj letos mineva 800 let od njenega nastanka.**

Srečanje se je povsod začelo s sveto mašo. V Ljubljani jo je daroval pater Silvin Krajnc OFM. V pridigi se je spomnil Jezusovega vabila Frančišku, naj hodi za njim. Frančišek je zapustil vse, kar je imel, in šel. Vedel je, da je ta, ki ga kliče, vreden vse njegove ljubezni. Tudi mi smo poklicani, da hodimo za Jezusom. Vendar vsi doživljamo razpoke v življenju, Frančišek pa nam je lahko zgled, kako jih odpravljati. Škof in župan sta bila sprta, Frančišek pa je govoril z enim in drugim ter ju pripeljal spet skupaj. Zmogel je vstopiti v najtežje človekove trenutke. Post je bil zanj svet čas, v katerem se je prečiščeval. Trikrat na leto se je postil po 40 dni: od velikega šmarna do godu nadangela Mihaela, od vseh svetih do božiča in še v običajnem postnem času. Pater Silvin se je hudomušno vprašal, ali je bil heroj, nato pa

pristavil, da je pretiraval. Frančišek se je pred smrtjo opravičil svojemu telesu – klical ga je brat osel – in rekel, da ga je preveč mučil.

Po sveti maši so nam ljubljanski bratje in sestre pripravili kavo in prigrizke ter nas prijazno postregli, pater Silvin pa nam je skuhal odličen čaj. Veseli smo bili druženja in tega, da se spet vidimo, še posebej pa je prijalo prijetno in ljubeče vzdušje.

Sledilo je odlično predavanje na temo Hvalnice stvarstva, ki ga je pripravil profesor fizike Boris Kham, znan tudi kot voditelj mesečne radijske oddaje Zanimivosti nočnega neba na Radiu Ognjišče. Tankočutno na meji med pesniškim in znanstvenim nam je ob čudovitih posnetkih prikazal »dan, ki ga je naredil Gospod«, veličastvo stvarstva, Zemljo in nebo. Občudovali smo koščke raja, v katerem živimo – od krasa do gora – in tisto, kar je nad nami – vesolje. Predavatelj nam je poskušal prikazati lepoto in veličino vesolja. Dotaknil se je tudi časovne dimenzije, oddaljenosti tega, kar vidimo na nebu. V vsem tem prepoznavamo vzvišenost stvarstva. Na projekciji smo prebrali tole misel: »Bog se razodeva po tem, kar je ustvaril. V vesolju se nič ne zgodi po naključju. Zapletenost vesolja (sveta) je posledica logičnih in smotrskih pravil, ki so v svoji osnovi čudovito preprosta.« Predavanje je bilo povezano tudi z mislimi iz Svetega pisma, npr. Pavlovega

pisma Rimljanom, Knjige modrosti ... Skratka, poslušali smo poglobljeno in znanstveno podprto Hvalnico stvarstva. Največ o bratu Soncu, sestrah zvezdah, bratu vetru ... Boris Khan je opisal občutke, ko je bil priča mrku brata Sonca. Štiri minute, ko se stemni, utihnejo ptice, za nekaj stopinj pade temperatura, ljudje zavzdihnejo. Tako bi si lahko predstavljali trenutek po Jezusovi smrti.

Na koncu smo slišali Hvalnico stvarstva in jo morda razumeli/doživeli drugače kot prej ... **»Hvalite in poveljučujte mojega Gospoda in zahvalite se mu in služite mu v veliki poniznosti.«**

Sledil je nagovor našega pesnika in dramskega igralca Toneta Kuntnerja. Iz vesolja nas je čustveno popeljal v naš slovenski svet. Spomnil nas je, da živimo v nebesih pod Triglavom, da nam je Ivan Cankar napisal čudovito hvalnico naše domovine:

»O domovina, ko te je Bog ustvaril, te je blagoslovil z obema rokama in je rekel: „Tod bodo živeli veseli ljudje!“ Skopo je meril lepoto, ko jo je trosil po zemlji od vzhoda do zahoda; šel je mimo silnih pokrajin, pa se ni ozrl nanje — puste leže tam, strmé proti nebu s slepimi očmi in prosijo milosti. Nazadnje mu je ostalo polno perišče lepote; razsul jo je na vse štiri strani, od štajerskih goric do strme tržaške obale ter od Triglava do Gorjancev, in je rekel: „Veseli ljudje bodo živeli tod; pesem bo njih jezik in njih pesem bo vriskanje!“ Kakor je rekel, tako se je zgodilo. Božja setev je pognala kal in je rodila — vzrasla so nebesa pod Triglavom.« (Ivan Cankar: Kurent)

Spomnil nas je tudi, da je »slovenska beseda beseda praznika« in da imamo tehtne razloge za praznovanje in veselje, ker imamo svojo državo. Pred 34 leti se je v naši zgodovini zgodil čudež, ki mu je Lojze Peterle dejal nasmeh zgodovine, Kuntner pa bi temu raje reklo zasluženi dar zgodovine.

O stanju slovenskega duha je pisal tudi France Prešeren, pri katerem je poleg vznesenosti zaradi lepote Kranjske dežele zaznati tudi grenkobo zaradi sporov med brati Slovenci. Kuntner občuti to kot bolečino in jo kot suveren igralec zmore tudi izraziti v interpretacijah pesmi. Lahko rečemo, da so ta bolečina razpoke, o katerih smo razmišljali že v pridigi.

Tone Kuntner je za zaključek svojega prispevka prebral Zdravljico. Tudi kitico, ki je postala naša himna in nazdravlja vsem narodom, ki hrepene po svetu, v katerem ne bo preprirov. Torej ne bo razpok.

Življenje pa nam kaže, da so razpoke tudi v nas, v naših ranjenih dušah, in nas vabi k očiščevanju in preseganju. Mir ni samoumeven, ampak je proces. Vsi, ki poznamo Frančiška Asiškega, imamo zgled človeka, ki je hodil do škofa in župana, da bi ju spravil, ki se je zavedal, da je vse, kar imamo in kar smo, samo Božja milost. Frančišek je Jezusu na vabilo odgovoril z da in to živel do konca v veliki hvaležnosti za prav vse. To hvaležnost je pred 800 leti izpovedal v Sončni pesmi ali Hvalnici stvarstva bolan in izmučen od življenja.

Na dan svetov smo udeleženci prinesli kamne, na katerih so bili napisani verzi iz Hvalnice stvarstva. Ti so nam bili izhodišče za pogovore po skupinah. Sledilo je kosilo in čisto na koncu še skupna molitev križevega pota.

Bernarda P. Žumer OFS

Vsi, ki poznamo Frančiška Asiškega, imamo zgled človeka, ki je hodil do škofa in župana, da bi ju spravil, ki se je zavedal, da je vse, kar imamo in kar smo, samo Božja milost.

Bog se razodeva po tem, kar je ustvaril. V vesolju se nič ne zgodi po naključju. Zapletenost vesolja (sveta) je posledica logičnih in smotrskih pravil, ki so v svoji osnovi čudovito preprosta.

Dan svetov PB Koper

V soboto, 8. 3. 2025, smo se v lepem številu zbrali predstavniki vseh KB koprške škofije pred cerkvijo Sv. Ane v Kopru, kjer smo pričakali novoimenovanega koprškega škofa msgr. dr. Petra Štumpfa. Sprejel ga je gvardijan p. Bogdan Rus OFM. Škof nas je vse pozdravil in blagoslovil. Br. Miro Potočnik iz KB Piran pa se je povezal na ZOOM s predstavniki PB ljubljanske škofije v Ljubljani in PB mariborske škofije, ki so se zbrali v Celju. Opravičil nas je, ker se jim nismo mogli pridružiti, in povedal, da imamo PB koprške škofije istočasno sv. mašo z našim novim koprskim škofom.

Sledila je sv. maša, ki jo je vodil škof Peter. Somaševala sta p. Bogdan Rus OFM, ki je tudi vodil ljudsko petje, in br. Marjan Potočnik OFM Cap iz Vipavskega Križa. Ob začetku sv. maše je škofa pozdravila predsednica PS koprške škofije s. Marija Lovrič OFS z besedami: »Spoštovani g. škof Peter! Tretjeredniki koprške škofije iz sedmih bratstev smo hvaležni, da ste danes z nami tukaj pri Sv. Ani. Tudi danes bratstva želimo živeti po evangeliju, v ljubezni in poslušnosti do Cerkve in Matere Marije. Sv. Frančišek se je tako poslovil od Sv. Klare in sester: »Jaz, manjši brat Frančišek, želim slediti uboštvu našega Gospoda Jezusa Kristusa

in njegove Presvete Matere in v takem življenju vztrajati do smrti. Prosim vas, moje gospe, in svetujem vam, da tudi ve vedno živite v takim uboštvu. In bodite budne in previdne, da se ne boste po kakšnem nasvetu ali nagovarjanju od tega oddaljile.« Naj bo tudi naša najgloblja želja, tako kot je bila želja Sv. Frančiška, povrniti to ljubezen z ljubeznijo. Pri tem naj nam pomaga Mati Marija, ki jo je posebej častil.« Zaključila je s škofovim škofovskim geslom »S teboj, Mati Marija« do ljubljene Kristusa! **Škof se je p. Bogdanu zahvalil za sprejem, predsednici za uvodne pozdrave ter br. Marjanu in vsem nam za lep in gostoljuben sprejem. Dejal je, da naj nam v tej daritvi Očetu Gospod Jezus pomnoži svete darove za služenje drugim v ljubezni, ki pa zna tudi ozdravljati. Vrnil se je še k evangeliju, ko je Jezus poklical davkarja Levija, kasneje evangelista Mateja, za svojega apostola. Zaradi njegovega poklica so ga vsi sovražili. Tudi drugi apostoli ga dolgo niso sprejeli in niso razumeli Jezusa, zakaj ga je poklical. Najprej ga je hotel ozdraviti, očistiti grehov in ga vrniti k svojemu**

Očetu, ki pa mu je namenil čudovite talente. Imel je zelo dober spomin in je znal računati, kar mu je prišlo prav pri pisanju Evangelija. Evangelij nam hoče povedati, da se Jezus ne navdušuje nad našimi grehi, ampak naredi nekaj nepričakovanega. Sam zaradi tega skrene z normalne poti, da bi nas vrnil zopet na pravo pot. In prava ljubezen se ne pogojuje na dokazovanju poštenosti in resnice, ampak se zna postaviti na kocko, da bi poštenost in resnica postali konkretna življenjska izkušnja. Zato Jezus tistim, ki ga obtožujejo, odgovarja, da ne potrebujejo zdravnika zdravi, ampak bolni, ter da ni prišel klicat pravičnih, ampak grešnike. Jezus želi vsakega prijeti za roko in ga povesti na pot spreobrnjenja in ljubezni. Zaradi tega se je učlovečil, da nam to da vedeti. Greh nam to onemogoča. Spoved je novo vstajenje človeka, tisti čudoviti zakrament, da se lahko poberemo, vstanemo in gremo naprej. In seveda Cerkev mora to označiti in pričevati. Papež Frančišek je to dobro vedel, in ko ga je Jezus postavil v službo apostola Petra naših časov, smo se mnogi začudili, zakaj si je izbral takšno preprosto vsakdanje ime Frančišek. Ven-

dar je takoj dal vedeti, da si je zelo resno vzela k srcu to Jezusovo potezo z Levijem. Iti tja, kamor ni dobro, da greš. Iti, ker tam zelo potrebujejo ljubezen, ki zdravi. Tudi apostol Pavel je to okusil pri sebi, ko je zagotavljal: »Vse zmorem v njem, ki mi daje moč.« Papež Frančišek je na svoji apostolski poti pridobil zelo veliko ljudi za Jezusa. Tako je Cerkev postavil na stran ubogih, zavrženih in grešnih. Sv. Frančišek Asiški mu je bil pri tem zgled in v pomoč, saj je tudi on sledil Leviju, zapustil bogastvo in šel kot ubog učenc

za Jezusom. In sadovi so čudoviti. Tudi ta proces med Frančiškovi sinovi in Klarisami, ki jih je imenoval »MOJE GO-SPE«. V njih je namreč videl čudovito dostojanstvo ženske, tiste bližine, ki so jo izžarevale v svoji okolici in v tej luči dobrote sledile Jezusu. Veliko ljudi se je pridružilo Sv. Frančišku in še danes nas nagovarja in vabi, naj mu sledimo. In zato je papež Frančišek postal zelo odločen glas, ki odmeva po svetu. Zaključil je z besedami: »Naj bo tudi ta daritev sv. maše naša duhovna pomoč papežu Frančišku v njegovem težkem boju z boleznijo, obenem pa izrekamo Bogu prošnjo, da bi zmogli napraviti tudi mi nekaj korakov več do grešnih in oddaljenih. Amen.«

Na koncu sv. maše se je p. Bogdan zahvalil škofu in vsem za darovane mašne namene, ki so bili predvsem za zdravje papeža Frančiška. Povabil nas je v Monaldovo dvorano, kjer smo bili skupaj z g. škofom Petrom. Predstavniki iz vsakega KB je podal poročilo o delu

svojega bratstva. Škof je z zanimanjem prisluhnil in vsakega tudi kaj povprašal. Ob tej priložnosti so mu bila izročena tudi priložnostna darila – slika Sinjske Gospe in slika iz keramike z motivom življenja Frančiškovih bratov (predsednica PB) ter šopek narcis in mimoze z domačega vrta s. Silve (iz KB Kostanjevica NG). Prav tako je predsednica PB izročila priložnostna darila tudi vsem duhovnim asistentom bratstev. Potem pa nas je škof Peter razvedril s prigodami iz svojega duhovniškega in škofovskega življenja. Zelo smo mu hvaležni, da si je vzel čas za nas, daroval sv. mašo in bil z nami. Obljubili smo mu, da ga bomo v molitvi vedno podpirali.

Nadaljevali smo z opoldansko molitvijo Angel Gospodov in okusnim kosilom, za kar gre velika zahvala domačemu KB Koper.

Pred slovesom je sledil še škofov blagoslov. Verjamemo, da nas je to srečanje duhovno obogatilo in povežalo.

Tatjana Melink OFS

Dan svetov PB Maribor

Člani PB Maribor smo začeli zjutraj s sveto mašo pri sv. Ceciliji v Celju, kjer nas je nagovoril in ustvaril veselo vzdušje br. Jožko Smukavec OFM Cap. Po maši smo se na kratko podružili ob kavi, čaju in piškotih. Za nas so zelo lepo poskrbele sestre iz KB Celje, ki so v noviciatu.

Po skupnem delu, ki smo ga spremljali prek ZOOM-a, so sledile delavnice, ki smo jih izvedli v štirih skupinah. Vsi na srečanju smo že ob prijavi dobili domačo nalogo, naj s seboj prinesemo na kamen napisan verz iz Hvalnice stvarstva, ki nas nagovarja. V skupini smo se pogovarjali o verzih in si zaupali, zakaj smo izbrali točno določenega. Vprašali smo se in si po premisleku tudi odgovorili na vprašanje: *„Kako v naravi prepoznam Božjo prisotnost oz. kateri del stvarstva mi najbolj govori o Božji ljubezni ter kako lahko vključim Hvalnico stvarstva v svoje osebne in skupne molitve?“* Podelitve, ki sem jih bila sama deležna, so bile res globoke in nagovarjajoče.

Ko smo dušo dodobra nahranili, pa smo bili deležni še obilnega kosila. Okusna enolončnica je prav vsem teknila, prav tako pa tudi sladke dobrote, ki smo jih prinesli s seboj.

Ob sklepu našega srečanja smo se zbrali v cerkvi in skupaj obudili spomin na Jezusovo zadnjo zemeljsko pot. Skozi križev pot nas je vodil br. Jožef Mezeg OFM Cap, z branjem pa smo sodelovali sestre in bratje iz vseh bratstev. Polni novih izkušenj in občutij smo se okoli tretje ure popoldne iz prelepega knežjega mesta odpravili na svoje domove in v svoja bratstva.

Mojca Špende OFS

Bena KB Škofja Loka

Všeč mi je, da smo srečanje začeli s sveto mašo. Predavatelj

sta bila zanimiva. Ob predavanju prof. Khama me je zamikalo, da bi šla gledat lunin mrk 😊. Vzdušje je prijetno, sproščeno, domače. Lepo mi je. Še bom premišljevala o današnjem srečanju.

Dominik KB Brezje

Nad današnjim srečanjem sem zelo navdušen, še posebej tema Hvalnica stvarstva mi je zelo všeč. Bogu sem hvaležen za njegovo skrb. On

v neskončni dobroti skrbi za celotno stvarstvo in za vse nas. To se je danes pokazalo tudi navzven – posijalo je sonce, bratje in sestre pa smo čutili, da je to srečanje nekaj posebnega. Na neki način smo bili ožarjeni z notranjim ognjem. Lepo je bilo tudi v skupinah, predavatelja pa sta »dala srce na pladenj« in sta nas zelo obogatila.

Tanja KB Novo mesto

Dotaknili sta se me predavanji obeh predavateljev, predvsem to, kako Bog vzdržuje svet, nam podarja svojo ljubezen do vseh

ljudi, kako v veselju gledamo preteklost in da Bog ne obupa nad nami. Vprašala sem se o svoji pripadnosti Sloveniji in razmišljala, ali damo svojim otrokom dovolj srčnosti in ljubezni do domovine. Med brati in sestrami OFS se vedno počutim domače in mi je prijetno.

Jana KB Šiška

Domače bratstvo se je z veseljem pripravljalo na to srečanje, ki ga gostimo.

Kako v naravi prepoznam Božjo prisotnost oz. kateri del stvarstva mi najbolj govori o Božji ljubezni ter kako lahko vključim Hvalnico stvarstva v svoje osebne in skupne molitve?

Sestre smo z ljubeznijo in dobro voljo pripravile prigrizke. Veliko nam je pomagal tudi naš pater Silvin, ki nam je skuhal odličen, prav posebno okusen čaj. Vedno dobrodošli pri nas v Šiški, veseli vas bomo!

Mirko KB Brezje

To srečanje je čudovito! Zelo me je nagovorilo razmišljanje gospoda Kuntnerja in prof. Khama. Kako je to Božje stvarstvo dinamično! Zavedel sem se, da nam domoljubje izginja iz zavesti, in sem hvaležen g. Kuntnerju, da nas je okrepil v ljubezni do domovine. Drugače je pa srečanje res lepo, vsako leto se ga veselim!

Romana KB Vič

Na takem srečanju sem prvič, saj moj »staž« v OFS ni prav dolg. Šele pred kratkim sem dobila prvo službo v bratstvu – sem podpredsednica. Najprej sem molila, »naj gre ta kelih mimo mene«, potem pa sem prejela dar, da sem bila na dan kapitlja mirna in predana, pripravljena v zaupanju sprejeti božjo voljo. Lepo se počutim med brati in sestrami, ki ste zelo prijazni, odprti, polni ljubezni in sprejemanja. Počutim se, da sem del velike družine. Bogu sem hvaležna za dar Frančiškovega svetnega reda in veselim se še naslednjih srečanj.

Tomaž KB Šiška

Delo za brate in sestre je en velik blagoslov.

Gosta na srečanju sta nas napolnila z ljubeznijo do stvarstva, do domovine, do bratov in sester. Obudila sta zavedanje, da imamo nebesa pod Triglavom in da je slovenščina jezik praznovanja, jezik vriskanja, jezik sreče. Hvala Bogu tudi za vse brate in sestre, ki ste se udeležili srečanja.

Zdenka KB Brezje

Zelo sem vesela, da sem spet med brati in sestrami. Močno me je nagovorila globoka ljubezen do domovine gospoda Kuntnerja. To domoljubje kar žari iz njega! Zaveda se, da nam je domovina dana od Boga. Občudovala sem ga, kako je na pamet recitiral Prešerna, Cankarja ... Čudovito, res! Začutila sem Božjo ljubezen, s katero moramo ljubiti svojo domovino, ki je tako čudovita! Zavedala sem se veličastnosti veselja, z ljubeznijo od Boga ustvarjeno, ki ga z »navadnimi« očmi sploh ne znamo pogledati!

Br. Dominik OFMConv

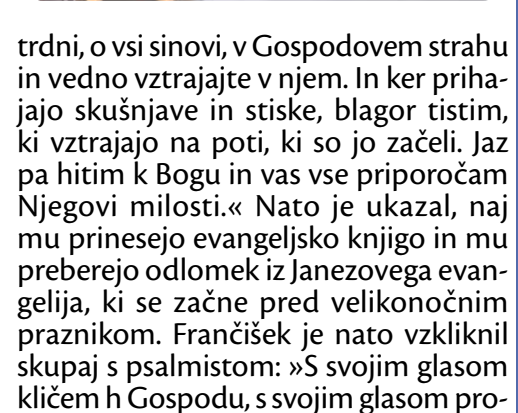
Všeč mi je, da poslušamo zelo kakovostna predavanja. Najlepša stvar, ki sem jo danes slišal, je, da danes vidim svetlobo zvezde, ki je svetila v času turških vpadov na drugem koncu galaksije. G. Kuntner pa me je okrepil v veselju in hvaležnosti, da živim v raju pod Triglavom. V lepih verzih smo poslušali čudovite misli o naši domači slovenski zemlji, slovenskem jeziku, o naši kulturi.

Študijski dan Frančiškove konference

V soboto, 5. aprila 2025, smo se na povabilo Frančiškove konference Slovenije udeležili študijskega dne, ki je bil namenjen vsem, ki živimo iz karizme sv. Frančiška Asiškega, in vsem tistim, ki jih privlači lik asiškega ubožca. Tema študijskega dneva je bila FRANČIŠKOV TRANSITUS, v pričakovanju jubilejnega leta Frančiškove smrti. Dogodek so gostili bratje kapucini v Štepanji vasi, ki jim izrekam prisrčno zahvalo za odlično organizacijo dogodka ter za njihovo gostoljubnost!

Sam dogodek se je pričel s sveto mašo, ki jo je ob somaševanju nekaterih drugih duhovnikov vodil p. Milan Kos OFMConv. Po maši je sledil čas za kavo in za dobrote, ki so jih pripravile sestre KB Štepanja vas. Ob tem smo imeli priložnost poklepetati s preostalimi brati in sestrami.

Nato smo odšli v župnijski dom, kjer smo imeli predavanje, ki ga je vodil p. Danilo Holc OFMConv. Spregovoril nam je o zadnjem obdobju Frančiškovega življenja. Tako je pater Danilo v uvodnem delu navzočim prebral poročilo o smrti sv. Frančiška, ki ga je napisal sv. Bonaventura. Iz tega poročila razberemo, da je Frančišek ob smrti sklical vse svoje brate in jih tolažil. Spodbujal jih je k božji ljubezni, potrpežljivosti, k ubožtvu in k zvestobi sveti rimski Cerkvi. Pri tem je sveti evangelij postavil nad vsa druga pravila. Nato je sklenil roke v obliki križa in blagoslovil vse brate v moči Križanega. Dejal jim je: »Ostanite

trdni, o vsi sinovi, v Gospodovem strahu in vedno vztrajajte v njem. In ker prihajajo skušnjave in stiske, blagor tistim, ki vztrajajo na poti, ki so jo začeli. Jaz pa hitim k Bogu in vas vse priporočam Njegovi milosti.« Nato je ukazal, naj mu prinesejo evangelijsko knjigo in mu preberejo odlomek iz Janezovega evangelija, ki se začne pred velikonočnim praznikom. Frančišek je nato vzkliknil skupaj s psalmistom: »S svojim glasom kličem h Gospodu, s svojim glasom prosim Gospoda in ga molim do zadnjega diha. Pravični me bodo obdali, ko mi boš povrnil z dobrim.« Nato je njegova duša zapustila telo in sv. Frančišek je zaspal v Gospodu.

Besedilo za opis svetnikovega poslaavljanja od sveta črpamo iz Frančiških spominov (Asiška kompilacija). Tovrstno besedilo je zbirka več avtorjev, v njem pa je opisana predvsem Frančiškova smrt; njegova potreba po spremlja-

Frančišek blagoslovlja mesto Assisi, ko pravi, naj bo Assisi »vedno kraj in bivališče tistih, ki Te poznajo in slavijo Tvoje blagoslovljeno ime«.

nju in tolažbi navzočih bratov. Spomini so razdeljeni na dva dela: na Franciškovo bivanje v škofovski palači ter v Porci-junkuli. Pomemben je predvsem drugi del, kjer Francišek blagoslavlja mesto Assisi, ko pravi, naj bo »vedno kraj in bivališče tistih, ki Te poznajo in slavijo Tvoje blagoslovljeno ime«. Želel je biti pokopan, obrnjen proti Assisiju, saj se je v tem mestu srečal z Bogom. Francišek je tudi želel, da mu ob smrti brata Angel in Leon pojeta Hvalnico stvarstva z dodano kitico o smrti («Dobrodošla moja sestra smrt»); Francišek je bil namreč pesniška duša in se je prek pesmi znal najbolje izražati. Želel si je tudi, da bi ga obiskala gospa Jakoba iz Rima in mu prinesla tuniko za pokop ter sladkarije, ki mu jih je dala, ko je bil v Rimu. Kar morebiti preseneča ob poslednjih trenutkih sv. Frančiška, je njegova človeškost. Francišek je sprejel svoje stanje, svojo skorajšnjo smrt, kljub temu pa je čutil potrebo po tem, da ga v poslednjih trenutkih zemeljskega življenja bratje spremljajo, da so ob njem.

V uradni Frančiškovi biografiji, ki sta jo napisala Tomaž Čelano in sv. Bonaventura, pa gre za besedilo, v katerem je Francišek predstavljen z vidika večnosti, saj je izpostavljena njegova svetost. Sveti Bonaventura v *Legendi Maior* izpostavlja, da gre pri Frančiškovih poslednjih trenutkih življenja za smrt svetnika, ki je bil podoben Kristusu («Alter Chris-

tus»); gre torej za hagiografijo, ki opisuje Kristusovo podobo v Frančišku. Kot takega so ga prepoznavali njegovi bratje, saj jih je vodil h Kristusu. Francišek si je ob smrti želel, da bi bil gol na zemlji, da bi se tako gol boril s svojim sovražnikom (hudičem), predvsem pa si je želel biti upodobljen po križanem Kristusu, saj je ta gol in ubog visel na lesu križa. Francišek je iz svoje smrti naredil bogoslužje. S kruhom je pri »zadnji večerji« bratom izkazal ljubezen ter želel slišati odlomek iz Janezovega evangelija. Sam Tranzitus se je nato zgodil 3. oktobra 1226. Gre za izpolnitev resnice o popolnem posnemovalcu Kristusa, resnice, ki se je nakazala s Frančiškovim prejetjem Kristusovih ran ter se izpolnila v trenutku njegove smrti.

Pater Danilo nam je nato spregovoril o dveh Frančiškovih oporokah. Prva je Sienska oporoka, ki je bila kratka in je bila napisana maja leta 1226. V njej Francišek spodbuja svoje brate k bratski ljubezni ter medsebojnemu spoštovanju. Spodbuja jih tudi k ljubezni do gospe Uboštvenosti ter k podrejenosti predstojnikom in klerikom svete Cerkve. Frančiškovo svetni red je torej red, v katerem je prisotno uboštvo brez privilegijev, kjer si bratje vsakdanji živež prislužijo z delom, po potrebi tudi s prošnjo po miloščini. Druga oporoka je bila napisana avgusta oz. septembra 1226. V njej Francišek jasno pove, da ne gre za drugo vodilo, temveč za opomin, spomin in za spodbudo, da bi bratje živeli svojo vero bolj katoliško, bili bolj povezani s Cerkvijo.

Sklepni del te oporoke je bistvenega pomena, saj brat Francišek kliče brate k spravljenim odnosom. Gre tudi za spravo s samim seboj, za *kenezo* (izničenje samega sebe), ki omogoča pravo rast. Brate kliče tudi k popolnemu veselju v potrpežljivosti in bratstvu. Poleg tega, da Francišek ostaja brat, mora ostati tudi zvest samemu sebi, saj je ohranjenec karizme. Francišek si poleg tega želi, da bi bratje bolje spolnjevali Vodilo; da bi bratje skupaj brali Vodilo in oporoko. Francišek tako z oporoko potrdi pravno veljavnost Vodila.

Pri Frančiškovem odnosu do smrti gre za nekaj, kar se zdi odkrivanje nove dimenzije, saj gre za odpoved samemu sebi. S tem ko Francišek odmore staremu sebi, postane sposoben globljega odnosa z Bogom. Gre torej za premik od jaza k Bogu, iz minljivosti v večnost.

V nadaljevanju študijskega dne smo prisluhnili pričevanju br. Dominika Papeža OFMCap. Spregovoril nam je o svojem delu z umirajočimi. Brat Dominik umirajoče spremlja že od malega, zaznamovan pa je bil tudi z izkušnjo lastne klinične smrti. Tako se je odločil, da bo raziskal literaturo o duhovnem spremljanju umirajočih in na to temo

napisal magistrsko delo. Bolnik, ki umira, se najbolj boji, da bi ostal sam ter da bi ostal v bolečinah. Umirajočemu je potrebno biti blizu, ga pozorno poslušati in spoštovati njegovo identiteto, njegovo pot. Brat Dominik je poudaril, da je umirajočega treba seznaniti z resnico (da bo umrl), mu omogočiti prejem zakramentov in ga pripraviti na pogreb. Izpostavil je, da vsak umirajoči ob koncu življenja išče odpuščanje, saj si prizadeva za spravo z Bogom, s samim seboj ter z bližnjimi.

Prisotni udeleženci smo nato imeli pogovor v manjših skupinah, kjer smo z drugimi podelili besede o tem, kar nas je v dvorani najbolj nagovorilo, vsak pa je z drugimi lahko podelil izkušnjo trenutka soočenja s smrtjo svojih bližnjih.

Ob 13.30 smo imeli kosilo v kapucinskem samostanu, nato pa smo se polni lepih vtisov in novih spoznanj odpravili proti domu.

Dominik Janez Herle OFS

Darovi za revijo Brat Francišek od 23. 2. '25 do 23. 4. 2025 = 755 € Bog povrni!

- 10 € Pajič Marija, Frančiška Bizjak
- 20 € Danica Sebanč
- 30 € Majda Ankele Samaluk, Pernuš Grošelj Barbara
- 50 € Nemšak Regina, Nada Zelko
- 90 € KB OFS Ptuj - Sv. Peter in Pavel
- 120 € Zupančič Dragica
- 140 € Blaz Rot
- 205 € Zarnik Peter

Novo vodstvo bratov frančiškanov v Sloveniji

Na provincialnem kapitlju bratov frančiškanov na Viču v Ljubljani je bilo v torek, 1. aprila 2025, izvoljeno novo vodstvo province.

Najprej je bil izvoljen novi provincialni minister p. Christian Gostečnik.

Sledile so volitve vikarja province, izvoljen pa je bil p. Miran Špelič.

V nadaljevanju so bili izvoljeni še novi definatorji (t.j. svetovalci): p. Pepi Lebreht, p. Krizostom Komar, p. Bogdan Knavs, p. Janez Papa in p. Tomaž Hočevnar.

Novo vodstvo priporočamo v molitev in želimo veliko božjega blagoslova!

Volilni kapitelj KB OFS Ljubljana – Vič

14. februarja 2025 smo imeli v našem krajevnem bratstvu Ljubljana – Vič volilni kapitelj. Po večerni sv. maši smo se zbrali v samostanu ob cerkvi Sv. Antona Padovanskega. Kapitelj je vodil predsednik pokrajinskega sveta Tomaž Potokar OFS. V nagovoru nas je spodbujal k odprtosti srca za bratstvo, za sestro, brata in sočloveka. Naj se trudimo živeti v duhu sv. Frančiška Asiškega, preprosto, z ljubeznijo, vero in pogumom. Naj z veseljem in ponižnostjo služimo bratstvu in se ne bojimo prevzemati novih odgovornosti. Saj, kot pravi sv. Frančišek, v dajanju prejemamo.

Sledila je molitev k Svetemu Duhu, s prošnjo, naj spremlja vse naše delo in misli pri izvedbi volitev.

Ob prisotnosti Svetega Duha ter skrbnem in premišljenem glasovanju smo izvolili za:

- ☞ predsednico s. Ljudmilo Gorenc,
- ☞ podpredsednico s. Romano Zupanc,
- ☞ tajnika br. Andreja Bogataja,
- ☞ blagajničarko s. Marijo Meden Turšič,
- ☞ vzgojo s. Ružico Baričević,
- ☞ bratskega animatorja br. Roka Prusnika.

Posebna zahvala gre našem duhovnemu asistentu patru Zdravku Jakopu OFM za neutrudno delo, predanost in zgled Frančiškove ponižnosti ter dosejanju predsedniku br. Andreju Bogataju za skrbno vodenje našega bratstva.

Kapitelj smo zaključili v veliki hvaležnosti z molitvijo in priprošnjo Bogu in sv. Frančišku ter z blagoslovom našega duhovnega asistenta p. Zdravka Jakopa OFM.

Sledilo je druženje z agape.

Romana Zupanc OFS

Volilni kapitelj KB OFS Kamnik

Včetrtek, 27. februarja 2025, je v prostorih frančiškanskega samostana v Kamniku potekal volilni kapitelj bratstva Frančiškovega svetnega reda, na katerem smo bratje in sestre izbirali novo vodstvo za prihodnja tri leta. Volitev se je udeležila večina članov bratstva.

Kapitelj je vodil br. Tomaž Potokar OFS, predsednik pokrajinskega bratstva Ljubljana, ki je nastopil v vlogi predsednika volilnega kapitlja. Z željo, da bi v moči Svetega Duha izvolili svet krajevnega bratstva ter da bi izvoljeni svoje službe sprejeli v Božjem imenu, smo celotno občestvo priporočili v molitev.

Volitve so potekale hitro in brez zapletov, novo vodstvo bratstva pa sestavljajo:

- ☞ predsednik: br. Primož Hodak,
- ☞ podpredsednica: s. Mojca Sušnik,
- ☞ tajnica: s. Dunja Spruk,
- ☞ blagajničarka: s. Anka Matoic,
- ☞ odgovorna za vzgojo: s. Marta Hribovšek.

Kapitelj je potrdil močno povezanost skupnosti KB OFS Kamnik, ki deluje v dobrem duhu in z zavzetostjo za bratstvo. Novoizvoljeno vodstvo z veseljem pričakuje prihodnja srečanja pod duhovnim vodstvom p. Franca Seničarja OFM.

Primož Konrad Hodak OFS

Volilni kapitelj KB OFS Brezje

Naše bratstvo se je zbralo 2. 3. 2025 v baziliki Marije Pomagaj, kjer je bila najprej molitvena ura, potem pa sveta maša, ki jo je daroval p. Krizostom OFM za vse pokojne člane našega bratstva. Po končani sveti maši smo se zbrali v dvorani nad baziliko. Tokratno srečanje je bilo za naše brate in sestre posebno, saj smo imeli volilni kapitelj. Udeležil se ga je tudi predsednik pokrajinskega bratstva Ljubljana br. Tomaž Potokar in ga je tudi vodil. Po uvodni molitvi in po poročilu duhovnega vodje p. Roberta Bahčiča OFM smo izvedli volitve za službe v bratstvu.

V vodstvo KB Brezje so bili izvoljeni:

- ☞ br. Dominik Janez Herle, predsednik,
- ☞ s. Anica Švab, podpredsednica,
- ☞ s. Zdenka Kočan, tajnica,
- ☞ br. Mirko Smukavec, blagajnik,
- ☞ s. Marija Ravnihar, odgovorna za vzgojo,
- ☞ s. Elizabeta Stanonik, bratska animatorka.

Novemu vodstvu želimo veliko blagoslova in moči pri služenju Gospodu v svojih bratih in sestrah!

Srečanje smo zaključili z blagoslovom, ki nam ga je podelil p. Robert.

Dominik Janez Herle OFS

Volilni kapitelj KB OFS Piran

Na drugo postno nedeljo je v minoritskem samostanu v Piranu naše krajevno bratstvo OFS obhajalo redni volilni kapitelj.

Začeli smo ga v cerkvi pred Najsvejšim z molitvijo litanij Sv. Frančiška. Drugi del kapitlja z volitvami novega sveta, ki jim je predsedovala s. Marija Lovrič, predsednica pokrajinskega bratstva Koper, pa je bil v samostanski dvorani.

Najprej smo prisluhnili izčrpnim poročilom predsednika bratstva, duhovnega asistenta in blagajničarke. Po kratki razpravi o poročilih so prisotni člani kapitlja poročila soglasno potrdili.

Sledile so „napete“ volitve, ki so nam izbrale novo krajevno vodstvo.

Svet KB OFS Piran sestavljajo:

- ☞ br. Mirko Potočnik, predsednik,
- ☞ s. Marijana Valič Stipančič, podpredsednica,
- ☞ br. Roberto D' Ans, tajnik,
- ☞ s. Nilda Pavlin, odgovorna za vzgojo,
- ☞ br. Franjo Premrl, blagajnik,
- ☞ s. Marija Potočnik, odgovorna za bolne in ostarele,
- ☞ p. Janez Šamperl OFM Conv., duhovni asistent.

Bogu se zahvaljujemo za njihovo pripravljenost služiti bratstvu in vse priporočamo v molitev.

Bratje in sestre OFS Piran

Volilni kapitelj KB OFS Ljubljana – Šiška

Kar hitro so minila tri leta in spet je bil razlog za praznovanje. Zbrali smo se namreč na volilnem kapitlju, ki ga je vodil br. Franci Birk, tajnik v PB Ljubljana.

Začeli smo z bratskim klepetom, objemi in pozdravi. Po molitvi je bila 1. seja, ki jo je vodil dosedanji predsednik bratstva br. Tomaž.

Prebral je poročilo o delu v preteklem triletnem obdobju, v katerem je poudaril, da smo se srečevali na mesečnih srečanjih, in sicer vsako 3. nedeljo v mesecu ob 16. uri v prostorih frančiškanskega samostana na Černetovi 20 v Šiški. Bratje in sestre iz našega bratstva smo se redno udeleževali dogodkov in srečanj v organizaciji pokrajinskega in narodnega bratstva. Poleg tega smo sprejeli tudi službe v pokrajinskem in narodnem svetu. Člani našega bratstva dejavno sodelujemo v župniji kot ministri, izredni delilci svetega obhajila, kot molilci, organizatorji pogostitev ob župnijskih slovesnostih in še pri drugih dogodkih.

Svoje poročilo je podal tudi naš duhovni asistent p. Silvin Krajnc OFM, ki nas zvesto spremlja in rešuje iz vsakršnih

zogat, nas pohvali ali opominja. Vedno je pripravljen darovati sveto mašo ali nas nagovoriti ob katerikoli priložnosti. Z nami hodi na duhovne vaje in nam je vedno na voljo.

Po vzpodbudnem nagovoru predsednika kapitlja brata Francija in molitvi k Svetemu Duhu smo brez težav izvolili novo vodstvo bratstva.

Službe so sprejeli:

- br. Metod, predsednik,**
- s. Helena, podpredsednica,**
- s. Mateja, tajnica,**
- br. Drago, blagajnik,**
- s. Helena, odgovorna za vzgojo,**
- s. Franciška, bratska animatorka,**
- p. Silvin Krajnc OFM, duhovni asistent.**

Po izvolitvi novega vodstva smo se na kratko pogovorili o načrtih za prihodnje obdobje. Veselimo se dela po katehezah, ki jih za nas pripravljajo v narodnem bratstvu, raznih dogodkov in praznovanj.

Srečanje smo zaključili s praznovanjem okroglega jubileja – 60-letnice našega brata Primoža. Ob šampanjcu in izvrstnem prigrizku smo se še dolgo veselili, mu voščili in zapeli še na mnoga zdrava, srečna leta. Bog živi Primoža in naše celotno bratstvo!

Mateja Trajbarič OFS

Živi rožni venec

za edinost Cerkve, nove duhovne poklice, svetost in stanovitnost poklicanih

ŽETEV

za molivce Živega rožnega venca, ki molijo za edinost Cerkve, nove duhovne poklice, svetost in stanovitnost poklicanih

»Žetev je obilna, delavcev pa malo. Prosite torej Gospoda žetve, naj pošlje delavce na svojo žetev.« (Lk 10,2)

Drage molivke in dragi molivci Živega rožnega venca!

Pred nami je ponovno Marijin mesec maj, ki ga bomo v celoti obhajali v velikonočni dobi Cerkvenega leta. Marijin DA angelu Gabrijelu nam je omogočil Odrašenika sveta Jezusa Kristusa, ki je za nas trpel, umrl in vstal. Naš Odrašenik je od samega začetka svojega zavedanja tega sveta vedel, zakaj je poslan in kdo ga je poslal. Marija ga je takoj po rojstvu izročila nazaj tistemu, od katerega ga je prejela. Kako ne bi storila tega koraka, saj je bila tudi sama vsa v Bogu in je izpolnjevala Njegovo voljo. V Mariji drži vidimo naše krščanske starše, ki opravljajo nadvse pomembno poslanstvo, da iz ljubezni spočenjajo, rojevajo in vzgajo otroke za ta svet.

Upajmo in molimo, da bi bilo takih staršev, ki se zavedajo svojega »odrešenjskega« poslanstva, čim več. Se posebej pa molimo, da bi bilo veliko takih staršev, ki bi zmogli in znali darovati svoje sinove in hčere za duhovni poklic in jih pri tem podpirali z ljubeznijo in molitvijo. Zgled imajo v Mariji, ki je svojega sina v veri darovala in bila navkljub številnim preizkušnjam z njim do konca. Skozi vse njeno življenje je v njenem srcu odmevala prerokba starčka Simeona iz templja: »Glej, ta je postavljen v padec in vstajenje mnogih v Izraelu in v znamenje, ki se mu nasprotuje, in tvojo lastno dušo bo presunil meč, da se razodenejo misli mnogih src.« Resnično je bil Mariji sin Jezus veliko preganjan in na koncu aretiran in na križ pribit – a tretji dan je vstal – ALELUJA. Prav ta hvalospev AELUJA – Hvalite Gospoda! naj stalno odmeva tako v življenju duhovnih poklicev kakor tudi v življenju vseh nas kristjanov. Ko kristjan hvali Gospoda, trpljenje in preizkušnje postanejo manjši in na koncu premagani.

Mesecu maju sledi mesec junij, mesec neizmerno Božje ljubezni, ki se nam podarja po Jezusovem prebodenem srcu. Naj nam bosta Marijino brezmadežno in Jezusovo sočutno Srce zgled za še bolj zavzeto in pričevalno krščansko življenje.

OČE, ZBUDI MED KRISTJANI

(Molitev iz molitvenika *Molitve in spodbude k molitvi*, zbrala in uredila s. Štefka Klemen, Maribor: Ognjišče, Slomškova založba, 2021, str. 74)

Oče, zbudi med kristjani številne in svete duhovniške poklice, ki bodo ohranjali vero živo in varovali hvaležen spomin tvojega Sina Jezusa po oznanjevanju njegove Besede in delitvi zakramentov, s katerimi nenehno prenavljaš svoje verne. Daj nam svete služabnike tvojega

Živi rožni venec

oltarja, ki bodo pozorni in goreči varuhi evaharistije, zakramenta največjega daru Kristusa za odrešenje sveta.

Pokličite služabnike tvojega usmiljenja, ki bodo delili veselje tvojega odpuščanja po zakramentu sprave.

Stori, da Cerkev z veseljem sprejme številne navdihe duha tvojega Sina in poslušaj njegove navdihe skrbi za poklic duhovniškega služenja in poklic posvečenega življenja.

Podpiraj škofe, duhovnike, diakone in stalne diakone, posvečene in vse krščene v Kristusa, da zvesto izpolnijo svoje poslanstvo v službi evangelija.

To prosimo po Kristusu, našem Gospodu. Amen.

Marija, Kraljica apostolov, prosi za nas!
Benedikt XVI.

Iz Poslanice papeža Frančiška za 61. svetovni dan molitve za poklice:

V tem našem času je torej za nas kristjane odločilno, da gojimo pogled, poln upanja, da bi lahko v službi Božjega kraljestva, kraljestva ljubezni, rodovitno delovali, odgovarjajoč na klic, ki nam je bil zaupan. To upanje – nam zagotavlja sv. Pavel – »ne osramoti« (Rim 5,5), ker gre za obljubo, ki nam jo je dal Gospod Jezus, da bo vedno ostal z nami in nas vključil v delo odrešenja, ki ga hoče uresničiti v srcu vsakega človeka in v »srcu« stvarstva. To upanje ima svojo gonilno silo v Kristusovem vstajenju, ki »vsebuje življenjsko moč, ki je prepojila svet. Kjer se vse zdi mrtvo, spet povsod poženejo znamenja vstajenja. Res je, da se pogosto zdi, kakor da Bog ne obstaja. Vidimo krivičnost, hudobijo, ravnodušnost in okrutnost, ki ne prenehajo. A gotovo je tudi, da sredi temine vedno vzkljuje nekaj novega, kar prej ali slej obrodi sad« (Apostolska spodbuda *Veselje evangelija*, 276). Apostol Pavel ponovno pravi, da smo bili

»odrešeni ... v upanju« (Rim 8,24). Odrašenje, ki je bilo uresničeno v veliki noči, daje upanje, gotovo, zanesljivo upanje, s katerim se lahko soočimo z izzivi sedanosti.

Biti romarji upanja in graditelji miru torej pomeni svoje življenje utemeljiti na skali Kristusovega vstajenja, vedoč, da vsako naše prizadevanje v poklicu, ki smo ga sprejeli in v katerem živimo, ne pade v prazno. Kljub polomijam in prekinitvam, dobro, ki ga sejemo, tiho raste in nič nas ne more ločiti od končnega cilja: srečanja s Kristusom in veselja, da bomo vso večnost živeli v medsebojnem bratstvu. Ta končni klic moramo vnaprej živeti vsak dan. Odnos ljubezni z Bogom ter z brati in sestrami začenja že sedaj uresničevati Božje sanje, sanje o edinosti, miru in bratstvu. Nihče se ne sme počutiti izključenega iz tega klica! Vsak izmed nas je lahko v svoji majhnosti, v svojem življenjskem stanu, s pomočjo Svetega Duha sejalček upanja in miru.

Pogum za sodelovanje

Zaradi vsega tega še enkrat pravim, kot sem dejal med Svetovnim dnevom mladih v Lizboni: »Rise up! – Vstani te!« Zbudimo se iz spanja, stopimo iz brezbriznosti, odprimo zapahe ječe, v katero smo se včasih zaprli, da bo vsak izmed nas mogel odkriti svojo poklicanost v Cerkvi in v svetu ter postati romar upanja in tvorec miru! Navdušimo se za življenje in se posvetimo ljubeči skrbi za tiste, ki so ob nas, in za okolje, v katerem živimo. Ponavljam vam: imejte pogum za sodelovanje! Don Oreste Benzi, neutrudden apostol ljubezni, ki je bil vedno na strani najmanjših in najbolj nezaščitenih, je ponavljal, da nihče ni tako ubog, da ne bi imel česa dati, in nihče tako bogat, da mu ne bi bilo treba ničesar prejeti.

DESETKA VESELEGA DELA ROŽNEGA VENCA: Jezusovo darovanje v templju – Ki si ga Devica v templju darovala (Lk 2,22-23.25.27-28.33-35)

Vstanimo torej in se podajmo na pot kot romarji upanja, saj tako, kakor je Marija storila s sv. Elizabeto, tudi mi lahko prinašamo sporočila veselja, porajamo novo življenje in smo tvorci bratstva in miru.

Papež Frančišek, 4. del

ZAHVALA IN PROŠNJA

Drage molivke in dragi molivci, hvala vam tudi za vse darove, ki jih namenjate za vzdrževanje Brata Frančiška, kjer je rubrika ŽETEV. Novi molivci se še naprej pridružujejo; nekoliko počasneje, pa vendar se. Vabljeni, da se prijavite ali nagovorite še koga. Če bi kakšna župnija potrebovala več zloženkov za povabilo novih članov, jih lahko dobi na naslovu ŽRV.

Knjiga o življenju in poslanstvu p. Leopolda Grčarja. Lahko jo dobite za 20€ na naslovu info@marija.si ali na telefonu 04/53 70 700.

PRIČEVANJA MOLIVCEV ŽRV

Še naprej ste povabljeni, da napišete kratko pričevanje, svoje misli ob molitvi desetke za nove duhovne poklice, ki bo objavljeno v tej rubriki Žetve.

ŽRV darovi za revijo Brat Frančišek

marec '25 – april '25 = 1182 €

Bog povrni!

- 10 € Anica Naveršnik, Olga Reberveš, Gabrijela Hubl
- 15 € Blaž Vidic
- 20 € Jožica Košir, Antonija Smrekar, Francka Kern, Aleša Katarina Kokol, Cecilija Pipuš, Verica Žizek, Vida Gerljevič, Marta Bačnar, Doroteja Cvenk, Slava Nedoh
- 22 € Sidonija Turner
- 30 € Tončka Rainer, Dragica Meglič
- 40 € Katica Hrovatin
- 45 € Anton Vidic
- 50 € Anton Kač, Ivan Valenčič, Marija Cassol, Ana Slokar in
- 120 € OFS sv. Jožef Kuzman Romana Sumrak
- 150 € Sestre zavoda sv. Družine
- 250 € NN

Jezusa darujejo v templju

22 Ko so se dopolnili dnevi njenega očiščevanja po Mojzesovi postavi, so ga prinesli v Jeruzalem, da bi ga postavili pred Gospoda, 23 kakor je zapisano v Gospodovi postavi: Vsak moški prvorojenec naj se imenuje svet Gospodu,

25 Bil pa je v Jeruzalemu mož, ki mu je bilo ime Simeon; bil je pravičen in bogaboječ. Pričakoval je Izraelovo tolažbo in Sveti Duh je bil nad njim.

27 V Duhu je prišel v tempelj. In ko so starši prinesli dete Jezusa, da bi zanj opravili vse po običaju postave, 28 ga je tudi Simeon vzel v naročje, slavil Boga in rekel:

33 Njegova oče in mati sta se čudila temu, kar se je govorilo o njem. 34 Simeon jih je blagoslovil in rekel Mariji, njegovi materi: »Glej, ta je postavljen v padec in vstajenje mnogih in Izraelu in v znamenje, ki se mu nasprotuje, 35 in tvojo lastno dušo bo presunil meč, da se razodenejo misli mnogih src.«

Razlaga papeža Frančiška Marija, upanje trpečih ljudstev

Marijino srce je prebodel meč, zato razume naše stiske. Kot mati vseh je znamenje upanja za ljudstva, ki trpijo v porodnih bolečinah, dokler ne vzklije pravičnost. Je misijonarka, ki se nam približa, da bi nas spremljala v življenju. Z materinsko ljubeznijo odpira srca za vero. Kot mati hodi z nami, se bojuje za nas in neutrudno podarja bližino Božje ljubezni. Kakor svetemu Juanu Diegu nam Marija z nežno ljubeznijo deli svojo materinsko tolažbo in nam šepeta: »Tvoje srce naj se ne vznemirja. (...) ali nisem tukaj jaz, tvoja mati?«

(Papež Frančišek, Veselja evangelija, št. 286) p. Krizostom Komar OFM

Frančiškova pot

Z Goričkoga v Piran

Peš romanje Goričko-Piran je del praznovanja 800. obletnice nastanka Hvalnice stvarstva ali Sončne pesmi. Pobuda za romanje je nastala v Frančiškovski konferenci, v kateri provincialni predstojniki in predstojnice redov in skupnosti s frančiškovsko karizmo skrbijo za ohranjanje in utrjevanje zavedanja o pomenu daru sv. Frančiška Asiškega in njegove duhovnosti, ki ostaja živa in dejavna že nekaj stoletij.

Koraki romarjev se bodo vrstili in množili vse od Kančevcev na Goričkem do Pirana, od skupnosti do skupnosti, kjer živimo Frančiškovi bratje in sestre. Z romarsko potjo bomo povezovali kraje in prehodili velik del naše dežele, ki je znana po prelepem stvarstvu. Slovensko planinsko transverzalo bolj kot ne poznamo ali smo že slišali za njo. Septembra 2025 bomo na poseben način speljali "Slovensko Frančiškovo transverzalo". Prav lep in velik izziv je pred nami, ko bomo

s hojo, molitvijo, odpovedjo udobju in preprostostjo obudili ta pomembni vidik frančiškovske karizme.

Priprava na romarsko pot, ki bo trajala en mesec, zahteva temeljito načrtovanje in premišljen pristop. Najprej se seznanijo z načrtovano potjo. Preučijo zemljevid, poišče informacije o razdaljah med posameznimi točkami, preveri vremenske razmere in preglej teren. Pomembno je vedeti, kje se nahajajo kraji za počitek, oskrbo z vodo in prenočišča.

Na enomesečno pot bomo stopili 3. septembra letos!

Več informacij: <https://goricko-piran.si/>

OFM – Urad za pravičnost, mir in ohranjanje stvarstva

Mednarodni svet za pravičnost, mir in ohranjanje stvarstva

Izjava o bratskem občestvu in solidarnosti s prebivalci vzhodnega Konga

»Gospod, naredi me za orodje miru« (sv. Frančišek Asiški)

1. Člani Mednarodnega sveta za pravičnost, mir in ohranjanje stvarstva Reda manjših bratov, zbrani v Assisiju od 1. do 7. marca 2025, želimo izraziti solidarnost in bratsko občestvo z žrtvami konfliktov in vojne v vzhodnem Kongu. Zelo smo zaskrbljeni zaradi vse hujših kršitev človekovih pravic in človekovega dostojanstva v tem delu sveta. V solidarnosti z vsemi žrtvami teh grozodejstev smo kot sledilci svetega Frančiška Asiškega, glasnika miru, globoko užalosteni zaradi trpljenja toliko ljudi in izgube nedolžnih življenj.

2. Območje Velikih jezer že več kot trideset let trpi zaradi socialnopolitičnih konfliktov in vojn, ki so prizadele veliko trpljenja mnogim generacijam, kar dokazuje vedno večje število sirot, vdov, brezdomcev in razseljenih oseb v tej regiji. Ganjeni od sočutja in ljubezni do teh ranljivih Božjih otrok ne moremo ostati tiho ali ravnodušni ob tako uničujoči situaciji.

3. Ta konflikt je sprožila materialna želja po nadzoru nad dragocenimi kongovskimi rudninami, po katerih je zdaj vse večje povpraševanje po vsem svetu. Vendar bi morali biti naravni viri blagoslova, in ne vzrok za konflikte

in medsebojno uničevanje. Človeško življenje ima absolutno vrednost, je sveto in ga zato ni mogoče zamenjati za nič drugega, za noben drug cilj. Namesto tega ga je treba spoštovati in braniti za vsako ceno, ne glede na to, kdo ima prav in kdo ne. Zato pozivamo mednarodno skupnost, da si pristno in iskreno prizadeva za čimprejšnjo rešitev situacije.

4. Frančiškani smo blizu družinam tega kraja, ki so izgubile svoje ljubljene, in vsem žrtvam vojn ter krivic. Odločno obsojamo vsako pobudo, ki ustvarja sovraštvo, delitve in vojne, ne glede na njen izvor in motivacijo. Pozivamo vse voditelje, naj prenehajo govoriti sovražne besede, ki samo podžigajo neenotnost in sovražnost v regiji ter ščuvajo brate drug proti drugemu. Obenem pozivamo k univerzalnemu bratstvu in družbenemu prijateljstvu onstran vseh meja in opozarjamo vse, da smo vsi bratje. Spodbujamo vse voditelje v regiji, naj bolj ukrepajo, da zaščitijo svoje državljane in zagotovijo, da v njihovih državah vlada pravna država.

5. V skladu s papežem Frančiškom, ki je med svojim apostolskim potovanjem v Kinšaso (januar–februar 2023) pozval zunanje napadalce, naj umaknejo roke od Konga in Afrike, pozivamo k umiku vseh sil, ki ohranjajo trpljenje v Kongu in na afriški celini, kar pomeni takojšen umik vseh tujih enot, katerih prisotnost

je včasih motivirana iz sebičnih ali imperialističnih interesov, ne pa iz miru in človeškega dostojanstva.

6. V soglasju z Združenjem srednjeafriških škofovskih konferenc (ACEAC) pozivamo voditelje držav Vzhodnoafriške skupnosti (EAC) in voditelje Južnoafriške razvojne skupnosti (SADC), naj izvajajo resolucije, sprejete med skupnimi skupščinami. Želimo videti njihovo enotnost in skupna prizadevanja za ponovno vzpostavitev miru in spokojnosti.

7. Pozivamo vse strani v tem konfliktu, ki trdijo, da se branijo, naj tega ne storijo z vojno ali nasiljem, temveč z dialogom in drugimi nenasilnimi sredstvi. Naj tisti, ki so podpirali vojno, začnejo podpirati mir in spravo, da bomo lahko skupaj kot človeška družina zgradili svet, v katerem se bodo vsi počutili ljubljene, spoštovane in domače.

Assisi, 7. marec 2025

Člani Mednarodnega sveta za pravičnost, mir in ohranjanje stvarstva:

1. Fr. Daniel Rodríguez Blanco, Rim
2. Fr. Taucen Girsang, Rim
3. Fr. Jean Eric Mutabazi, Ruanda
4. S. Mary Wangari Sebastian, Kenija
5. Fr. Carlos Molina, Izrael
6. Fr. John Luke Gregory, Grčija
7. Fr. Marco Bussi, Italija
8. Fr. Natanael Ganter, Nemčija
9. Fr. Fridus Derong, Indonezija
10. Fr. Cordian Szwarc, Poljska
11. Fr. Benjamin Milković, Hrvaška
12. Fr. Flavio Chavez, Mehika
13. Fr. Augustine Seng Mun Aung, Mjanmar
14. Fr. João Paulo Gabriel Mendes de Moraes, Brazilija
15. G. Tomás Insua, Argentina
16. G. Russell Testa, ZDA

Vir: *Fraternitas* št. 354, april 2025

Tomaž Čelanski

Življenje našega blaženega očeta Franciška

Vita brevior (20)

O dveh ženah, ki sta bili rešeni krvotoka, in o nekaj drugih bolnikih

65. Neka plemenita žena, Rogata po imenu, v škofiji Sora, ki je triindvajset let trpela za krvotokom, je slišala nekega dečka, da je po rimsko pel o čudežih, ki jih je Bog po blaženem Francišku storil v tistih dneh. Tako je bila ganjena od bolečine, da je bruhnila v jok. V njej se je tako prebudila vera, da je začela pri sebi govoriti: »O preblaženi oče Francišek, po katerem se blesti toliko čudežev, o da bi me blagovolil rešiti te bolezni! Doslej še nisi naredil tako velikega čudeža.« Zaradi preobilnega toka krvi je omenjena žena pogosto že skoraj izdihnila; kadar pa se ji je tok ustavil, je bila otekla po vsem telesu. Kaj naj še rečem? Po nekaj dneh je začutila, da je po zaslugah preblaženega Franciška rešena. Tudi njenega sina, Marina po imenu, ki je imel pokrčeno roko, je Božji svetnik ozdravil zgolj na zaobljubo.

66. Neko ženo s Sicilije, ki jo je krvotok utrujal sedem let, je Francišek, Kristusov praporščak, ozdravil.

67. Čeprav je neka žena z istega otoka vedela, da je praznik blaženega Franciška, ji ni bilo mar, da bi opustila hlapčevsko delo, in je predse postavila nečke. Vanje je vsula moko in jo z zavihanimi rokavi začela mesiti. Kmalu se je pokazala moka, oškropljena s krvjo. Žena je to začudena gledala in začela klicati sosede. Bolj ko so se tam zbirale, da bi to videle, bolj so

se v samem testu razraščale krvne žile. Ženi je bilo žal za to, kar je storila, in se je zaobljubila, da si odslej na njegov praznik ne bo več drznila opravljati hlapčevskih del. Ko je tako potrdila obljubo, se je krvavenje umaknilo iz testa.

68. Neki klerik iz Vicalvija, po imenu Matej, je spil smrtonosni strup. To ga je tako prizadelo in je bil tako očitno zastrupljen, da nikakor ni mogel več govoriti in je samo še čakal hitro smrt. K njemu je prišel duhovnik, da bi ga spovedal, a ni mogel iz njega iztisniti niti ene besede. On sam pa je v svojem srcu ponižno molil Kristusa, naj ga po zaslugah blaženega Franciška reši. Ko je slednjič izgovoril Franciškovo ime, je vpričo navzočih izbruhal strup.

69. Nekemu možu, ki je bil po glavi hudo ranjen z železno puščico – ta puščica je vstopila skozi očesno jamico in ostala v glavi – zdravniki niso mogli z ničimer pomagati. Potem se je ponižno in pobožno zaobljubil Božjemu svetniku Francišku in upal, da ga bo lahko rešila njegova priprošnja. Ko se je nekoliko umiril in zaspal, mu je v sanjah sveti Francišek naročil, naj si jo da izvleči iz zadnjega dela glave. Kakor je videl v sanjah, je naslednji dan storil in bil brez velike težave rešen.

70. Neki brat je tako težko prenašal črevesno bolezen, da je povsem obupal nad tem, da bi ozdravel. Ko je od svojega ministra prosil za dovoljenje, da obišče kraj blaženega Franciška, in mu je minister prošnjo zavrnil, da ne bi zaradi napora padel v še večjo nevarnost, je bilo užaloščenemu bratu nekaj časa hudo. Neke noči pa je k njemu pristopil sveti Francišek in mu rekel: »Ne bodi žalosten zaradi tega, moj sin, ampak odloži kožuh, ki si ga oblekel, odstrani povoje, drži se svojega vodila in kmalu

boš rešen.« Ko je zjutraj vstal, je storil vse, kakor mu je bilo naročeno, in takoj prejel obljubljeno zdravje.

O njem, ki ga je rešil iz vezi, in o dveh drugih čudežih

71. Ko je papež Gregorij IX. prebival na Petrovem sedežu, je zaradi nujnih razmer po mnogih krajih izbruhnulo preganjanje krivovercev. V tem preganjanju je bil neki Peter iz mesta Alife obtožen krive vere in zaprt v Rimu med njimi. Gospod papež Gregorij ga je predal tiburtinskemu¹ škofu v varovanje. Ta ga je sprejel pod grožnjo, da izgubi škofijo, in ga dal vkleniti v okove. Ker pa je njegova preprostost nakazovala nedolžnost, so ga dali v blažji zapor. Neki mestni plemenitaši pa, kakor poročajo, ki so želeli, da bi od papeža zagrožena kazen doletela njihovega škofa – zaradi njihovega že zastaranega sovraštva do njega – so omenjenemu Petru skrivaj nasvetovali, naj pobegne. Soglašal je z njimi in neke noči ušel, bežal je hitro in daleč. Ko je škof za to zvedel, ga je prizadelo in je v strahu pričakoval kazen, nič manj pa ni bil žalosten, ker se je uresničila želja njegovih sovražnikov. Zato je vestno poskrbel in vse naokrog poslal oglednike. Ko je našel bednika, ga je kot nevhvaležnega dal zapreti v strogi zapor. Ukazal je pripraviti temnico, obdano z močnim zidovjem. Notri jo je dal obiti z debelimi deskami, ki jih je pričvrstil z železnimi žebli. Vkleniti ga je dal v železne okove, težke več funtov, odtehtal mu je hrane in odmeril pijačo. Ko mu je bilo odstranjeno sleherno upanje na osvoboditev in ker Bog ne trpi, da bi se nedolžnost pogubila, mu je Bog s svojo dobrotljivostjo hitro pritekkel

na pomoč. Ta človek je začel z obilnim jokom in prošnjami klicati blaženega Franciška, naj se ga usmili, saj je slišal, da je že predvečer njegovega praznika. Veliko vero v svetega Franciška je imel tisti človek, ker je slišal, kakor pravijo, krivoverce, kako močno so se zaganjali proti njemu. Ko se je bližala noč pred njegovim praznikom, ko se je dan že nagnil, je blaženi Francišek usmiljeno sestopil v ječo, ga poklical po imenu in mu ukazal, naj hitro vstane. Ta se je prav hudo prestrašil in vprašal, kdo je tam; slišal je, da je tam blaženi Francišek. On pa je vstal in poklical čuvaja ter rekel: »V hudem strahu sem ves pretresen, ker je tu nekdo, ki mi ukazuje, naj vstanem, in pravi, da je sveti Francišek.« Čuvaj mu je odgovoril: »Leži, bednik, v miru in spi! Meša se ti, ker danes nisi dobro jedel.« Ko mu je Božji svetnik spet ukazal, naj vstane – bilo je že poldne – je videl, kako so se okovi na njegovih nogah hitro zdrobili in padli po tleh. Pogledal je po celici in videl deske, kako so žebli izpadali ven iz njih in so se razpirale in mu nudile odprto pot za izhod. Bil je razvezan, a od začudenja ni mogel bežati, ampak je prestrašil vse čuvaje, ko je klical pri vratih. Ko so ti sporočili škofu, da je rešen vezi, je škof, ki še ni slišal za čudež, misleč, da je pobegnil, pretresen od strahu padel s kraja, kjer je sedel, ker je bil tako slaboten. Ko pa je zvedel, kaj vse se je zgodilo, je pobožno pristopil k ječi, očitno prepoznal Božjo moč in tam molil Boga. Vezi so slednjič odnesi h gospodu papežu in kardinalom. Ko so ti to videli in slišali, kaj se je zgodilo, so se začudili in slavili Boga.

72. Ko se je Jernej, meščan Gaete, močno trudil pri gradnji neke cerkve blaženega Franciška in je hotel vgraditi v poslopje neki tram, je slabo pritrjeni

¹ Danes se mesto imenuje Tivoli, 35 km vzhodno od Rima.

tram padel in ga hudo poškodoval po glavi. Močno je krvavel, oslabeleduh mu je trepetal in enega od bratov je zaprosil za popotnico. Ker je ta brat v tistem trenutku ni mogel najti in je mislil, da bo mož takoj umrl, mu je rekel besedo blaženega Avguština: »Veruj in zaužil si.« Naslednjo noč se mu je prikazal blaženi Frančišek z enajstimi brati. V naročju je s seboj nosil jagnje, stopil k njegovi postelji, ga poklical po imenu in rekel: »Ne boj se, Jernej! Ne bo te premagal sovražnik, ki te hoče onesposobiti, da bi mi služil, ker boš zdrav vstal. Tukaj je jagnje, ki si ga prosil in ki si ga zaradi dobre želje tudi prejel. Brat ti je namreč dal koristen nasvet.« Z roko mu je šel po ranah in mu naročil, naj se vrne k delu, ki ga je začel. Zgodaj zjutraj je vstal čil in zdrav ter se pokazal tistim, ki so ga pustili na pol mrtvega. Zaradi nepričakovanega ozdravljenja so vsi mislili, da vidijo prikazen in ne človeka.

73. Neka redovnica, ki je bila od ranega otroštva iz ljubezni do večnega ženina že skoraj trideset let skrita v ozki celici,² si je zaslužila tolažbo, da je prijateljela z blaženim Frančiškom, ko je ta še živel. Ko je nekega dne zaradi opravkov šla na ravno streho svoje celice, je po vzgibu prikazni hudo padla po tleh. Zlomila si je stopalo in golen, pa tudi rama ji je izskočila iz svojega položaja. Ker Kristusova devica po toliko pretečenih letih ni poznala sveta in je imela trden sklep, da ga tudi za naprej ne spozna, je ležala na tleh kakor hlod, ni iskala nikogaršnje tolažbe in ni vedela, kam naj se obrne. Ukaz nekega velikega prelata in nasvet pobožnih mož jo je silil, naj prelomi celico, da bo uživala tolažbo kakšne pobožne žene, se izognila smrtni nevarnosti, ki bi jo zlahka zadela zaradi

malomarnosti in neskrbnosti. Sama je to povsem in na vse načine zavračala. Kolikor je mogla, se je trudila, da ne bi prelomila zaobljube. Ponižno se je zatekla k nogam Božjega usmiljenja in s pobožnim moledovanjem prosila preblaženega očeta Frančiška: »Moj presveti oče, povsod blagohotno priskočiš na pomoč tistim, ki jih nisi poznal, ko si še živel v telesu; zakaj ne pomagaš meni, tako ubogi, ki sem si zaslužila, ko si bil živ, tvojo presladko milost? Kakor vidim, je treba ali spremeniti moj sklep ali se podvreči sodbi smrti.« Ko je takšne besede obračala v srcu in ustih in s pomnoženim hlipanjem odprla čut usmiljenja, jo je naenkrat objel spanec in je padla v zamaknjenje. In glej, predobrotni oče, v belih oblačilih veličastva, je sestopil v temno celico in jo z blagimi besedami začel takole nagovarjati: »Vstani, blagoslovljena hči, vstani, ne boj se! Prejmi znamenje popolnega ozdravljenja in ohrani svoj sklep nedotaknjen!« Prijel jo je za roko, jo dvignil in izginil. Ona pa se je ozirala po celici sem ter tja in ni vedela, kaj se je po Božjem služabniku zgodilo v njej. Mislila je namreč, da je videla prikazen. Ko je slednjič prišla k oknu, je naredila običajno znamenje. Neki menih je brž pristopil k njej in se začudil bolj, kot je mogoče verjeti, ter ji rekel: »Kaj se je zgodilo, mati, da si mogla vstati?« Ona pa, misleč, da še sanja in da to ni on, zaprosi, naj prižge ogenj. Ko so prinesli luč, je prišla k sebi. Nobene bolečine ni več čutila in je po vrsti povedala vse, kar se ji je zgodilo.

S tem zaključujemo to pripoved, ker nam množica čudežev, ki bi jih bilo treba popisati, zapoveduje molk. Bogu hvala. Amen.

Konec.

Prevedel

br. Miran Špelič OFM

² T. i. rekluzna, db. zazidana v celici z oknom, a brez vrat. Iz nadaljevanja zgodbe opazimo, da je ta celica sredi večjega samostanskega kompleksa.

Spoznavanje tradicije koroških postnih prtov

Letošnjo drugo soboto v postu smo člani Društva prijateljev Svete dežele namenili spoznavanju tradicije postnih prtov na avstrijskem Koroškem. Gre za starodaven običaj, ki se je do danes ohranil v številnih koroških cerkvah, iz le malo oddaljene preteklosti pa je to poznano tudi v okoljih Gorenjske, Bavarske, Porenja in drugod.

Prek »na frišno« pobeljenega Ljubelja in čez široko Dravo smo se pripeljali do Vetrinja in se spomnili trpljenja in tragičnih usod tisočev Slovencev, ki so pred komunistično oblastjo skušali rešiti svoja življenja z umikom na Koroško, a so jih angleške zasedbene sile konec maja in začetek junija 1945 s prevaro vrnile partizanom, vedoč, da gredo domala vsi v gotovo smrt.

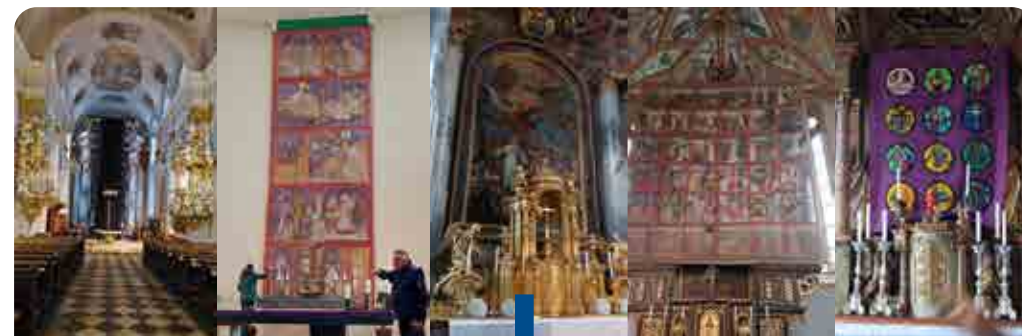
Prav tam se nam je pridružila prijazna gospa Ivanka, katere starši so maja 1945 prečkali Ljubelj v skupini beguncev, velika poznavalka Koroške tako glede narodnostnih razmerij kot cerkvenih zadev, kulture, umetnostne zgodovine in zgodb, povezanih s postnimi prti.

V farni cerkvi sv. Petra smo imeli sv. mašo. Bila je kvatrna sobota v postu in pri liturgiji smo se posebej spomnili Matere Božje. Mežnar v cerkvi je bil Indijec iz Kerale, ki je z veseljem poslušal

spomine patra Petra na opravljena romanja v deželo sv. Matere Tereze. Glavni oltar je zastiral velikanski moderno oblikovan postni prt s svetopisemskimi prizori iz zgodbe svetega Petra od zadnje večerje do njegove zatajitve Jezusa. Umetnik je upodobil tudi motiv galikantus s petelinom lokalne pasme.

Prečkali smo reko Krko in se zapeljali v dolino Podjune. Ime izhaja od templja rimske boginje Juno, torej: pokrajina »pod Juno«. V cerkvi na Kamnu je podoba blažene Linharde, matere prvega koroškega škofa Albuina, kar to svetišče povezuje z Bledom in Koroško Belo. Mimo Dobrle vasi, Klopinskega jezera in gore sv. Eme s cerkvijo sv. Doroteje smo dospeli do Globasnice. Občinski grb ima motiv rimskega templja. V cerkvi smo si ogledali postne prte, ki so na vseh oltarjih. Prti so stari, a dobro ohranjeni, saj so pri vernikih v veliki časti.

Sicer je – kot je povedala gospa Ivanka – usoda postnih prtov na Koroškem zelo različna od fare do fare, pa tudi različni časi so bili tej tradiciji različno naklonjeni. Postne prte so ponekod uporabljali za spravilo sena ali (razrezane) za potrebe vojske. Marsikje so bili prti dokončno uničeni. Hvalevredna praksa je, da ponekod nastajajo novi in jih marsikje ustvarjajo mladi. Sporočilo postnega prta izhaja iz časa, ko je nepismeno verno ljudstvo iz podob na prtih črpalo postno vzdušje, saj so bile oltarne podobe do Velike noči zagrnjene.

Pot nas je vodila v Žitaro vas pri Rebrci, kjer je v občinskem grbu grozd, saj so tod pridelovali grozdje in vino. V cerkvi smo si ogledali postne prte, na pokopališču ob cerkvi pa so prevladovali – tako kot v Globasnici – slovenski napisi in slovenska družinska imena. V Dobrli vasi nas je pozdravila velika samostanska cerkev, poleg katere stoji ločen zvonik (campanille). Cerkev je večnivojska s podaljšanim prezbitერიem, postni prti pa zares izkazujejo tradicijo vernosti in pripadnosti farnega občestva.

Posebej zanimiv je bil obisk vasi Vobre z impozantno graščino nad njo. V cerkvi je prek celotnega glavnega oltarja razprostrt strukturiran postni prt s starozaveznimi prizori (Adam in Eva, Abel in Kajn, Abraham, Noe, Mojzes) in s prizori iz Jezusovega življenja (križev pot, vstajenje in vnebohod). Prt je bil naslikan leta 1504, način poslikave spominja na nizozemsko slikarstvo, posamezne prizore povezuje ozadje z žanrskimi temami iz narave. Nekateri starozavezni prizori najdejo povezavo s prizori iz križevega pota (žrtvovanje Abrahamovega sina in darovanje Božjega Sina).

S kosilom so nam gostoljubno postregli v Domu Sodalitas v Tinjah, z obiskom nas je počastil celo tamkajšnji ravnatelj Jože Kopajnik, velik koroški Slovenec, narodni buditelj in dobronik. Dom v Tinjah služi za zelo različna srečanja, druženja in aktivnosti. Zbirajo se mladi na duhovnih vajah, potekajo srečanja zakoncev, predavanja, duhovniki se radi

oglasijo tam, vsako leto se tam mudijo tudi slovenski misijonarji, ki obiščejo domovino. Sodalitas predstavlja prizorišče koncertov, razstav, umetniških delavnic in poglobljenega duhovnega razmisleka.

Poslovali smo se od prijaznih gostiteljev in nadaljevali pot do koroške prestolnice Celovec. Tam stoji veličastna stolnica, posvečena svetima Petru in Pavlu, sedež krške škofije, ki ji kot škof načeljuje Slovenec Jože Marketz. Že cerkev sama je čudovito lepa baročna stvaritev iz sredine 16. stoletja, krasi pa jo tudi zelo bogata cerkvena oprema. Od samega vstopa v cerkev se pogledi usmerijo k postni inštalaciji, ki je postavljena med cerkveno ladjo in prezbitერიem. Gre za temno krožno zaveso, ki od stropa do tal tvori zaprt valj. Vanj lahko vstopijo obiskovalci in nad njimi se odvijajo virtualni prizori, ki vodijo misli v presežnost. Tudi naziv inštalacije je temu prilagojen: JENSEITS (ali po slovensko ONSTRAN) je zapisano na temni zavesi, kar dobro ponazarja občutke tistih, ki so se prepustili temu doživljaju.

Ob izhodu iz stolnice stojijo kipi svetnikov »škocjanove« skupine (sv. Kancijana, Kancianile, Kancija in Prot), ki so zavetniki tudi številnih cerkva v Sloveniji (Kranj, na primer). To nas je spomnilo, da se bliža povratek domov. Po poti od Ljubelja do doma smo kot romarska skupina zmolili tudi rožni venec in se polni lepih doživetij poslovili do naslednjic.

Andrej

Sveta dežela – Jordanija – Sinaj

Romanje Stara zaveza
krščanska Jordanija, Petra in Sinaj
4.–10. oktober 2025 (7 dni)

1. dan, LJUBLJANA–ZAGREB–AMMAN: zbor v Ljubljani in vožnja do Zagreba. Polet prek Istanbula v Amman.

2. dan, AMMAN: po pristanku vožnja v hotel in počitek. Po zajtrku ogled jordanske prestolnice, v bibličnem času je bilo to mesto Amoncev, v grškem času pa Filadelfija. Obiščemo mestno citadelo in staro mestno jedro. Sveta maša pri frančiškanih. Povratek v hotel, večerja in nočitev.

3. dan, AMMAN–izlet v JERAŠ–ELIJEVE TIŠBE–dolina reke JORDAN–KRSTNI KRAJ: zajtrk in odhod na rodovitni sever dežele; začnemo z ogledom odlično ohranjenega glavnega mesta nekdanjega Dekapolisa – rimske Gerase, ki je bil eden vrhuncev antike na Bližnjem vzhodu. Ustavimo se pri Tišbah, rojstnem kraju preroka Elija, sveta maša, nato pa se spustimo v dolino reke Jordan, kraj Jezusovega krsta, kjer okoli nas bežijo svetopisemski prizori in scene iz palestinskega življenja. Vrnitev v Amman in ogled mesta. Večerja in nočitev.

4. dan, AMMAN–MADABA–MKAVER–WADI MUJIB–PETRA: zajtrk in odhod proti jugu. V Madabi si ogledamo sloviti mozaik Svete dežele. Na gori Nebo uzremo Mojzesov pogled na obljubljeni deželo in obhajamo sveto mašo. Po kosilu nadaljujemo po slikoviti Kraljevi cesti, polni čudovitih pogledov in presunljivih naravnih lepot. Vzpnemo se na mističen kraj

nekdanje trdnjave Mukawir, kjer je Herod dal obglaviti Janeza Krstnika. vzdolž najglobljega tektonskega jarka občudujemo največji "vadi" v Jordaniji, Wadi Mujib. Sledi vožnja po puščavski avtocesti do Petre. Namestitev v hotelu, prost večer, večerja in nočitev.

5. dan, PETRA–AQABA–prehod meje–TABE (SINAJ): zgodnji zajtrk in odhod proti Petri – mestu v kamnu, rdeča Petra, eden najlepših krajev na svetu, sveta maša v naravi. Navduši nas že vstopna soteska, Sik, ki se nenadoma razpre in zagledamo „Zakladnico“. Vožnja do Akabe in prosto do odhoda na Sinaj. Prihod v Tabo, večerja in nočitev.

6. dan, TABA–SAMOSTAN SV. KATARINE–VRH SVETE KATARINE–SHARM EL SHEIK: po zajtrku vožnja proti samostanu sv. Katarine, ki je eden najstarejših in najpomembnejših krščanskih samostanov. Navduši nas utrjena zgradba visoko v sinajskih gorah, ki je najlepša prav od zunaj. Obiščemo samostan, sveta maša v naravi. Preprosto beduinsko kosilo in počitek. Popoldne se odpravimo na vrh Mojzesove gore. Dobri dve uri hoda je do cilja (kdor ne bi zmožel, lahko počaka v dolini), po

želji si lahko za del poti, skoraj do vrha, privoščite kamelo. Tu vas čaka nagrada – razgled, ko zadnji, zlato rumeni žarki ustvarjajo čudovite sence na goli pokrajini pod nami. Kot Mojzesi smo, ki prejemamo božje zapovedi ... Vrnitev v dolino, večerja in vožnja na letališče v Sharm el Sheiku.

7. dan, SHARM EL SHEIK–LJUBLJANA: nočni polet prek Istanbula proti Zagrebu. Avtobusni prevoz do Ljubljane.

Organizator romanja: agencija Oskar, duhovno vodstvo p. Peter Lavrih, ofm, CTS

CENA celotnega romanja na osebo v dvoposteljni sobi je **1.248,00 eur** (pri udeležbi nad 40 oseb).

V ceno je vključeno: letalske vozovnice in letališke takse (letališke takse se do odhoda lahko spremenijo), avtobusni prevozi na celotni poti, vstopnine za kraje, ki so navedeni v programu, namestitve v dvo- ali troposteljnih sobah, polpenzion (zajtrk in večerja), egiptovska viza, jordanska mejna taksa, lokalni vodiči in vodstvo romanja.

V ceno **ni** vključeno: doplačilo v primeru velikosti skupine 20–29 oseb 99 eur, doplačilo v primeru velikosti skupine 30–39 oseb 60 eur, doplačilo za enoposteljno sobo 99 eur, odstopnina v primeru višje sile 5,01 % vrednosti

potovanja, napitnine za strežno osebje v hotelih in šoferje: 30 eur na osebo, plačilo zavarovanja odpovedi romanja, ki ga lahko uredite na Komisariatu.

NAČIN PLAČILA: po prejemu vaše prijave pošljemo podatke za plačilo prvega dela – 500 eur, za drugi del plačila pošljemo obvestilo približno mesec dni pred odhodom, skupaj z več informacijami o romanju.

MOŽNOSTI PRIJAVE (obvezna je pisna prijava): s spletno prijavnico na spletni strani Komisariata: **www.sveta-dezela.si** s prijavnico, ki vam jo pošljemo po e-pošti ali navadni pošti.

Prijave sprejemamo takoj oz. do zasedbe mest.

Za romanje potrebujete potni list, ki bo veljaven vsaj še šest mesecev od datuma odhoda. Vizum za vstop v Jordanijo je potreben. Uredi ga Agencija Oskar. Romanje bo izvedeno, če bo prijavljenih vsaj 20 romarjev.

Fatima in Kompostela

Romanje v Fatimo (Portugalska) in Santiago (Španija) z letalom in avtobusom od 20. do 24. oktobra 2025 5 dni / 4 noči

Romanje ima tri velike cilje: Marija v Fatimi, sv. Anton Padovanski v Coimbri in Lizboni, sv. Jakob v Santiagu de Compostela.

Program romanja:

1. dan: avtobusni prevoz do Bologne, polet do Lizbone (ob 14.00), pristanek v Portu ob 16.00. Nadaljevanje vožnje za avtobusom v Fatimo, večerja, namestitve, rožni venec in procesija.

2. dan: zajtrk v Fatimi, odhod v Lizbono, sveta maša v Antonovi hiši, ki je spremenjena v cerkev. Oglad kipa Kristusa Kralja, stolnice (SE), spomenika portugalskih mornarjem ob morju. Pozno popoldne povratek v Fatimo, ob 21.30 v kapeli prikazanja rožni venec, nato procesija.

3. dan: zajtrk, križev pot v kraju Valinhos blizu Fatime, obisk rojstne vasi malih vidcev, maša v kapeli prikazanja. Popoldne obisk mest Batalha (bitka), ustanovljeno kot poklon veliki portugalski zmagi, in Alcobaca (spomenik zmage nad Mavri), Nazaré (nazareška Marija). Ob 21.30 rožni venec in procesija.

4. dan: odhod proti Santiagu, sveta maša v Coimbri pri sv. Antonu, kjer je sv. Anton stopil v Frančiškov red (kraj

Dois Olivais). Vožnja do Santiaga de Compostela, namestitve in večerja.

5. dan: na cilju evropske kulturne poti »Camino de Santiago«, obisk svetišča sv. Jakoba, romarska sveta maša. Popoldne vožnja do Porta, polet ob 20.30 do Bologne (pristanek ob 00.05). Avtobusni prevoz do Ljubljane, prihod ob cca. 05.00 zjutraj. Sveta maša za ta dan še ni določena. Romanje vodi: p. Peter Lavrih, ofm, CTS.

Prispevek za romanje: 895 eur, če bo romarjev 40; če jih bo manj (do 30), se cena zviša za 65 eur.

V prispevek je všteto: avtobusni prevoz iz Ljubljane na letališče in nazaj, letalski prevoz, avtobusni prevozi na Portugalskem in v Španiji, hotelske namestitve s polpenzionom.

V prispevek **ni** všteto: vstopnine, zdravstveno in nezgodno zavarovanje (lahko naročite na Komisariatu za Sveto deželo), napitnine za šoferje ter osebje (cca. 15 eur), ki se plačajo na poti, doplačilo za enoposteljno sobo - 150 eur.

Prijave sprejemamo takoj, najpozneje do **10. septembra 2025** oz. do zasedbe mest: po e-pošti, kjer je potrebno navesti ime in priimek, točen naslov, datum rojstva in kontakt, s spletno prijavnico. Po prejemu prijave pošljemo podatke za prvi del plačila - 300 eur.

S seboj potrebujete veljaven osebni dokument.

Za zdravstveno zavarovanje na poti si sami naročite brezplačno evropsko kartico na ZZZS.

Darovi za Sveto deželo (januar – marec 2025) SKUPAJ 300 €

- 15 € Janez In Marjeta Vasle
- 20 € Ivanka Kuralt, Gašper Blažič
- 25 € Marija Arhar
- 60 € Vlasta Globevnik, Nika Beravs
- 100 € Rozi Kukar

PRIJAVE po pošti, telefonu, na spletu ali e-pošti: DRUŠTVO PRIJATELJEV SVETE DEŽELE V SLOVENIJI Tržaška 85, 1000 Ljubljana, SLOVENIJA
Telefon: **01 24 44 250**, GSM: **041 669 134**
www.sveta-dezela.si
komisariat@rkc.si

Pri prijavi vedno oddajte podatke:

priimek in ime, rojstni datum, naslov,

številka osebnega dokumenta, e-naslov in telefon

Pozabljene spretnosti

Kako iz domačega mleka naredimo skuto

Izdelava domače skute je čudovit način, da izkoristimo sveže mleko in ustvarimo nekaj okusnega in naravnega. Poleg skute bomo dobili tudi izjemno zdravo sirotko, ki jo je priporočal že Hipokrat. Vsebuje vitamina B in E, številne minerale in mlečni sladkor, ki je pomemben za delovanje možganov. Pa začnimo: V veliko posodo damo 3 l domačega polnomastnega mleka. Segrevamo ga do 80°C (oz. do takrat, ko se ob robu lonca začnejo delati pene), dodamo žličko soli in sok ene limone (lahko tudi 0,5 dl kisa). Narahlo pomešamo in pustimo stati vsaj pol ure. Precedimo skozi gosto sito ali sterilno krpo in pustimo cediti, dokler se ne ohladi. Ko je skuta dobro odcejena, jo premešamo in uporabimo. Dobili smo dobrega pol kilograma skute in iz nje lahko takoj naredimo zavitek, štruklje ... Sirotko, ki se je odcedila, hranimo v hladilniku in jo porabimo v nekaj dneh.

Enako lahko naredimo tudi mladi sir. Odcejeno skuto damo v posodo, dobro obtežimo (da sir ne bo razpadel) in vse skupaj postavimo v hladilnik za 12 ur. Sir vzamemo iz cedila in ga damo v slano sirotko, ki smo jo prihranili. Dobili smo slani sir, ki ga uporabimo za sendviče, narezke, solate ...

Lahko naredimo tudi mlečni namaz. Dobljeno skuto damo v sekljalnik, po občutku prilijemo še malo sirotke in zmeljemo v gladko maso. Po želji lahko dodamo tudi zelišča (drobnjak, peteršilj, rdečo papriko, sesekljano čebulo ...).

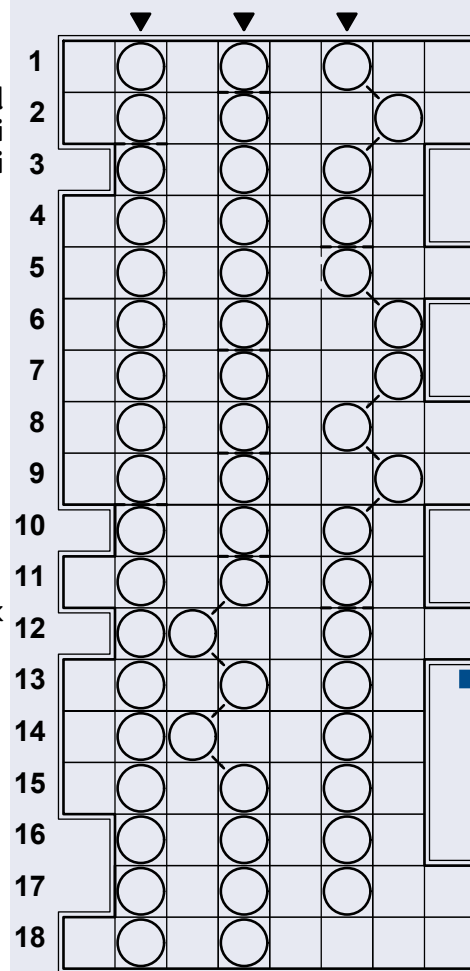
Pa Bog žegnaj!

Nagrada izpolnjevanka

S pomočjo podanih opisov poiščite 18 besed in jih vodoravno vpišite v lik. Ob pravilni rešitvi boste na označenih poljih navpično prebrali misel iz starozavezne Knjige pregovorov.

1. pripomoček za sklepanje česa,	predsednika Eisenhowerja (1890–1969),
2. Črtomirova izvoljenka iz Prešernove epske pesnitve Krst pri Savici,	11. nenaden strah, preplašenost,
3. čisto majhno mesto na koži, ki ima temnejšo barvo kot preostala površina,	12. slap (zastarelo),
4. kdor se vozi s kolesom,	13. cerkvena zastava na prečnem drogu z verskimi simboli,
5. gručasto naselje ob regionalni cesti Trebnje–Novo mesto (dve besedi),	14. peti planet od Sonca, tudi rimski bog neba in grmenja,
6. mesto v Indiji, znano po številnih jezerih,	15. rim. vojskovodja Mark Vipsanij (63–12 pr. Kr.),
7. velika središčna vas na rodovitnem polju ob potoku Reka pod Krvavcem,	16. starejše obdobje praveka, v katerem so se pojavili prvi nejasni sledovi življenja,
8. kruh iz ajdove moke,	17. postopek, pri katerem se odstrani odvečni del konjevega kopita, da se ohrani njegovo pravilno obliko in funkcionalnost,
9. manjša priprava pri šivalnem stroju za vnašanje spodnje niti skozi zanko zgornje niti,	18. kdor kaj (bistveno) izboljša, izpopolni na tehničnem področju.
10. ime 34. ameriškega	

Sestavil: Matej Pavlič

Pravilna rešitev iz prejšnje številke se glasi:

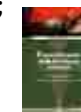
ŠELE KO IZVIR PRESAHNE, SPOZNAMO VREDNOST VODE.

Na uredništvo ste poslali 28 pravilnih odgovorov. Hvaležni smo vam za vaše vztrajno sodelovanje. Tokratni nagrajenci so:

1. nagrada: Rozalija Kodba, Gubčeva c. 5, SI-9252 Radenci
2. nagrada: Urška Sodnik, Cesta na Rupo 27, SI-4000 Kranj
3. nagrada: Sonja Zver Szücs, Malejeva ul. 1, SI-1000 Ljubljana

Rešitve pošljite na uredništvo Brata Frančiška (Ul. škofa Maksimilijana Držečnika 7, SI-2000 Maribor) do 10. junija 2025. Čakajo vas naslednje nagrade:

1. nagrada: Kenan B. Osborne OFM: Frančiškansko intelektualno izročilo;
2. nagrada: Zadnja številka revije Magnificat;
3. nagrada: CD Hvalnice in večernice

Christian Gostečnik OFM PLES Z OGNJEM

Mladostnik daje svojim staršem izjemno možnost, da mu tisto, česar niso uspeli vgraditi vanj, ko je bil še otrok, posredujejo v njegovi mladostniški dobi. Gre za ponovitev primarnega odnosa iz zgodnjega otroštva, ko še ni bil star niti dve leti. Zaradi mladostnikovega uporništv in dozorevanja ter starševskega nerazumevanja mladostnikovega notranjega sveta je njihov medsebojni odnos postal izjemno naporen. Ko starši slednjič doumejo, da mladostnik ne more dozoreti brez njihove izrecne pomoči, in v ta odnos dejavno vstopijo, lahko to tudi staršem prinese veliko zadovoljstva, saj postane zrela in odgovorna odrasla oseba.

format 14 × 20 cm
trda vezava
obseg 352 strani
cena 22 €

Predstavljeno lahko naročite na naslovu: **Založba Brat Frančišek**
Prešernov trg 4; 1000 Ljubljana; telefon: 01 24 29 314; e-mail: zbf@ofm.si
www.ofm.si/zbf

